

6 «Урядовий кур'єр» розповідає, як органи самоорганізації населення допомагають міській владі та обстоюють права жителів

7 Особливості оформлення документів, які виникають через карантин та тимчасову окупацію окремих територій

УРЯДОВИЙ КУР'ЄР

П'ЯТНИЦЯ, 9 ЖОВТНЯ 2020 РОКУ

ЦІНА ДОГОВІРНА

№197 (6811)

ЦИТАТА ДНЯ

СЕРГІЙ ШКАРЛЕТ:

«Учні здобуватимуть знання, розвиватимуть вміння й формуватимуть ставлення і розбудову власних компетентностей. Уже є чітко затверджені 11 основних компетентностей».

Т.в.о. міністра освіти і науки про новий Державний стандарт базової середньої освіти

НАН України обрала нового очільника

НАУКА. Цього тижня Національна академія наук уперше за 58 років отримала нового президента. Шляхом таємного голосування двома третинами голосів керівником НАНУ обрано академіка Анатолія Загороднього. Голосували виборці-академіки на 15 дільницях, розташованих у Києві в різних установах академії: бібліотеці Вернадського, Інституті проблем міцності тощо. Розподілили їх за секціями наук: література, механіка, хімія та біофізика. Це було зроблено через карантинні обмеження, щоб не збирати всіх одночасно академіків у конференц-залі НАНУ.

Анатолій Загородній народився 29 січня 1951 року. Академік (із 6 травня 2006) та віцепрезидент (з 2011) Національної академії наук України, директор Інституту теоретичної фізики ім. М.М. Боголюбова НАН України (з 2002), доктор фізико-математичних наук (1990), професор (1998). Заслужений діяч науки і техніки України (2012). Лауреат Державної премії в галузі науки і техніки (2005). Його наукові праці присвячені проблемам теоретичної та математичної фізики, фізики кінетичних явищ, теорії плазми, статистичної фізики.

ЦИФРА ДНЯ

6%

становитиме до кінця року скорочення ВВП, за попередніми прогнозами Національного банку

Борги за правилами: які зміни нас чекають

ГРОШІ. Нацбанк України нарешті розробляє революційний законопроект щодо регулювання діяльності колекторів

Що на обід у пацієнта?

РИЗИКНУЛИ — І ВИГРАЛИ! Реформа медичної галузі дала змогу передати не властиві лікарням послуги на аутсорсинг

Інна ОМЕЛЯНЧУК,
«Урядовий кур'єр»

Директор комбінату громадського харчування Володимирецької райспоживспілки Марія Сиротюк демонструє меню

для пацієнтів центральної районної лікарні. Скажімо, в понеділок на сніданок каша гречана, омлет паровий, салат зі свіжої капусти та кава з молоком; на обід — борщ зі сметаною, риба тушкована з рисовою кашею та салат

із буряка; на вечерю — сирна запіканка, каша пшоняна молочна, салат та чай. А на підвечірок — кефір. У жоден із днів тижня страви не повторюються. Навпаки, для діабетиків меню урізноманітнюють ще більше. Постача-

ють у лікарню все свіжим, у спеціальній тарі. Ресторан та й годі. Тобто працюють фактично на умовах кейтерингу. І так від початку календарного року. — Уже давненько йшло до того, що коли ти і шведь, і

жнець, і на дуду грець, пуття не буде ніде, — каже головний лікар Володимирецької центральної районної лікарні, депутат Рівненської обласної ради Іван Караймчук.

3

КУРСИ ВАЛЮТ/БАНКІВСЬКІ МЕТАЛИ

встановлені Національним банком України на 9 жовтня 2020 року

USD 28.2836
за 1 долар США

EUR 33.2799
за 1 євро

RUB 3.6545 / AU 53700.09
за 10 рублів

AG 682.04

PT 24627.66

PD 67305.07
за 1 трійську унцію

НОВИНИ ТА КОМЕНТАРІ

Два фланги Європи посилюють взаємодію

Відділ новин
«Урядового кур'єра»

МІЖНАРОДНЕ ПАРТНЕРСТВО. У межах свого перебування на Британських островах Президент Володимир Зеленський зустрівся із членами королівської родини Британії. Він запросив герцога Кембриджського принца Вільяма та герцогиню Кембриджську Кетерін Міддлтон відвідати Україну.

Це була перша аудієнція глави Української держави у членів королівської родини, під час якої принц Вільям відзначив важливість офіційного візиту Президента України. Володимир Зеленський наголосив на теплому прийомі, який відчуває українська делегація у Британії, й важливості підтримки міжособистісних контактів.

Під час зустрічі відбувся обмін думками з питань міжнародного порядку денного. Зокрема щодо екологічних ініціатив, двосторонньої взаємодії з медичної реабілітації військово-службовців, гендерної та соціальної рівності, протидії домашньому насильству, повідомляє УНІАН.

Співрозмовники обговорили необхідність тісної координації різних країн задля подолання пандемії коронавірусу та забезпечення рівного доступу держав до вакцини у разі її розроблення. Загалом спілкування з молодією родиною одного зі спадкоємців британського престолу залишило у Президента позитивні враження.

У межах візиту український Президент відвідав базу Королівських Військово-морських сил Великої Британії у Портсмуті. Він оглянув авіаносець «Принц Валлійський».

А міністр закордонних справ Дмитро Кулеба зустрівся з державним секретарем у закордонних справах і справах співдружності націй та розвитку Великої Британії Домініком Раабом. Глави зовнішньополітичних відомств висловили підтримку необхідності тиску на Російську Федерацію задля припинення її агресії проти України.

Домовилися колеги й про подальшу координацію дій в ООН та інших міжнародних організаціях, поглиблення співпраці у мі-

граційній сфері, обговорили розвиток торгівлі та інвестицій між двома країнами. Пізніше у присутності Президента Володимира Зеленського було підписано Меморандум про посилення співпраці між Україною та Великою Британією у військовій і військово-технічній галузях. Підписи під докумен-

том поставили міністр оборони України Андрій Таран і державний секретар з питань оборони Великої Британії та Північної Ірландії Бен Воллес.

Меморандум передбачає співпрацю в оборонній галузі. Важливе залучення фінансування Британського експортно-кредитного агентства у розмірі 1,25 мільярда фунтів стерлінгів. Це має істотно підвищити ефективність і скоротити терміни реалізації спільних проектів в оборонній галузі. Це критично важливо в умовах загострення ситуації, що ми й спостерігаємо останнім часом у Чорноморському регіоні.

Андрій Таран поінформував, що йдеться про постачання сучасних зразків військової техніки та новітнього високоточного озброєння, налагодження виробництва окремих видів військової продукції в Україні, а також будівництво об'єктів базування ВМС України.

Володимир Зеленський узяв участь у церемонії покладання вінка до пам'ятника Невинним жертвам на території головної соборної церкви Великої Британії Вестмінстерського абатства.

Володимир Зеленський та прем'єр-міністр Сполученого Королівства Великої Британії і Північної Ірландії Борис Джонсон підписали угоду про політичну співпрацю, вільну торгівлю і партнерство. Про це у Twitter повідомив міністр закордонних справ Дмитро Кулеба. «Історичний момент: підписали угоду. Як сказав прем'єр-міністр Борис Джонсон, це означає більше торгівлі, більше безпеки, більше взаємодії між Україною та Великою Британією. Два фланги Європи — західний і східний — стали ще ближчими», — наголосив Дмитро Кулеба.

Під час відеоувіткнення з Лондона у фейсбуці він заявив, що це перша така угода, яку Британія підписала після Brexit (виходу з Європейського Союзу): «Хочу сказати, що угода дуже велика, дуже товста, безмежна кількість сторінок. Це підсумок дуже довгої плідної роботи, але створено умови для того, щоб торгівля між нашими країнами розвивалася і вийшла на новий рівень».

Він зазначив, що Президент Володимир Зеленський під час зустрічі із прем'єр-міністром Борисом Джонсоном заявив: Україні потрібен План дій щодо членства (ПДЧ) в НАТО. Також, за його словами, було обговорено питання торгівлі, інвестицій, поглиблення співпраці в безпековій галузі. «Говорили і про COVID-19, доступ до вакцини, те, щоб разом боротися з цією проблемою», — зауважив міністр.

Перша леді Олена Зеленська також не гаяла часу: відвідуючи Лондонський Тауер, з її ініціативи підписано меморандум про започаткування першого на території цієї країни українського мовного аудіогіда.

ПРОЄКТ БЮДЖЕТУ-2021

ПРІОРИТЕТИ

Знак «+» позначає збільшення до плану 2020 року

КЛЮЧОВІ ПОКАЗНИКИ

ВИДАТКИ ДЕРЖБЮДЖЕТУ (ЗА ФУНКЦІОНАЛЬНОЮ КЛАСИФІКАЦІЄЮ)

НА ЩО ЙДЕ 1 ГРИВНЯ З ПОДАТКІВ, СПЛАЧЕНИХ ДО БЮДЖЕТУ

СУСПІЛЬСТВО

Що на обід у пацієнта?

(Закінчення.
Початок на стор. 1)

І швець і жнець? Ні!

— А коли ми перетворилися на комунальне некомерційне підприємство, це питання стало актуальним. Якщо раніше мали державну медичну субвенцію, то з 1 квітня Національна служба здоров'я оплачує нам лише вартість наданих медичних послуг. А комунальні платежі та харчування пацієнтів у стаціонарі фінансують із районного бюджету відповідно до програми «Підтримка Володимирецької районної лікарні», яку ухвалили депутати і яка, до речі, діє вже не перший рік.

Медична реформа не застала володимирчан знеацька: голова райради Василь Ковенько (а саме райрада власник лікарні) створив авторитетну комісію, яка постійно вивчала ситуацію й адекватно реагувала на виклики часу. Відповідно до її висновків, лікарня першою в області застосувала медичний аутсорсинг — делегувала не властиві для себе послуги іншим, більш професійним надавачам.

— Спочатку це було водопостачання, — веде далі головний лікар. — Його ми передали в комунальне підприємство селища і позбулися проблем. Раніше, коли мали на балансі водонапірну башту, треба було самим брати дозволи, ліцензії, тримати у штаті сантехніків. Те саме було з опаленням: піклувалися про оновлення котелень, тендери, тримали у штаті кочегарів. Через конкурс ми передали в оренду спеціалізованій теплопостачальній організації й це, з дозволу сказати, придане. Минулої зими в нас було тепло. Далі на аутсорсинг, відповідно до рекомендацій районної комісії, передали й харчування хворих. Оголосили тендер на електронному майданчику «Прозоро», який виграв комбінат громадського харчування Володимирецької райспоживспілки. Скажу щиро, ми цьому зраділи. Адже знаємо кооператорів як професіоналів та надійних партнерів. І тут зіткнулися з полегшенням.

Іван Караїмчук пригадав, як ще недавно всі працівники лікарні самотужки заготовляли продукти, аби хоч якось організувати харчування пацієнтів. Їздили по селах, просили в людей картоплю та овочі (сільгосппідприємств у поліському районі, по суті, не залишилося), потім вимінювали це на олію, борошно чи крупи. Саме ж приміщення харчоблоку вже стало аварійним і потребувало щонайменше 10 мільйонів на модернізацію за стандартами ХАССП — поіншому організувати харчування Держпродспоживслужба не дозволила б.

Страви для пацієнтів якісні і смачні

Володимирецькі кухарі вміють задовольнити будь-які потреби хворих людей

Тепер харчоблок разом з морально й фізично зношеним холодильним обладнанням законсервували — в ньому нема потреби, адже страви тепер готують на кухні головного ресторану Володимирця «Біле озеро».

— Асортимент страв став різноманітнішим, вартість меню — 56 гривень на день на пацієнта. Є риба, куряче м'ясо, яйця. Адміністрація лікарні повністю поза процесом, про все дбають ресторатори. Мене ж цікавить, чи задоволені люди. І ще не чув нарікань. Навпаки, дякують за такі переми, — зізнався Іван Караїмчук. — Тепер маю значно більше часу, щоб зосередити-

ся на організації медичного обслуговування населення. Ось прийняли за місяць 50 пологів — отримали від НСЗУ 400 тисяч гривень — більш ніж по 8 тисяч за кожні.

Володимирецька центральна районна лікарня уклала угоду з НСЗУ на 12 пакетів медичних послуг — найбільше серед усіх закладів області. Тут борються за ринок послуг, конкуренція на якому теж висока, бо людина має право обирати, де їй народжувати чи оперуватися. Розуміють: не буде послуг — не отримують грошей, тож годі говорити про розвиток.

Ми як пересічні пацієнти часто не сприймаємо медичної реформи: найслабша ланка в ланцюгу перемін — наша психологія. Але якби скрізь було, як у Володимирці, тепло і ситно, чи нарікали б ми на такі зміни? Вочевидь, ні. Звідси висновки: по-перше, кожну реформу мають втілювати в життя люди досвідчені й професійні; по-друге, один у цьому новому полі не воїн. Якщо ж об'єднати зусилля центру з місцевою владою, результат неодмінно буде.

Та повернімося до кооперативної кухні, щоб поглянути на процеси зсередини. Адже перемога в тендері на організацію харчування в лікарні з неба кооператорам не впала. До цього йшли поступово. І коли ресторан «Біле озеро» став дійсним членом «Європейської мережі регіональної кулінарної спадщини» і коли кілька років поспіль організовували харчування на Всеукраїн-

ському фестивалі «Бурштиновий шлях», що проходив уздовж найдовшої в Європі вузькоколійки Антонівка — Зарічне. І коли в карантин швидко переорієнтувалися на доставку страв землякам. Усе це — складові широкого поняття «ділова репутація».

— А вона для нас не порожній звук, — підтверджує голова правління Володимирецької райспоживспілки Володимир Романов. — Саме тому працюємо лише з перевіреними постачальниками сертифікованих продуктів харчування, бо якість для нас понад усе. Звісно, важлива й цінова політика, адже районний бюджет не безмежний.

До того ж коронавірус поставив на порядок денний нові проблеми, тому закупили термопосуд, у якому доставляємо гарячі страви, а салати і хліб — у спеціальних контейнерах, промаркованих і підписаних для кожного відділення. До 10 числа наступного місяця район із нами розраховується, тобто сплачує за фактично надані послуги, адже кількість пацієнтів щомісяця різна. Якщо до пандемії годували приблизно 160 людей за день, то в березні — квітні — лише 40. Нині в середньому по 100.

У лікарні розповіли про такий випадок. Коли під'їхала машина з обідом, хтось у палаті сказав: «О, вже ресторан є, ходімо». Старша жіночка, яка щойно прибула, у відповідь: «У мене на ресторан грошей немає». І лише коли їй пояснили, що це безплатно, наважалася піти вдалі.

Піклуються і про 10 тисяч школярів

Паралельно кооператори району із 1 вересня під ключ організовують гаряче харчування у 37 школах району, тендер на яке виграла ще на початку календарного року, але з березня призупинили через карантин. Ідеться про харчування дітей третьої чорнобильської зони, яке через місцеві бюджети оплачує держава. Додаються діти із шкіл, які перебувають у четвертій зоні. Там обов'язкового харчування державним коштом не передбачено, тож уже 700 родин звернулися до кооператорів.

— Ми укладаємо угоду з кожним із батьків, вони переказують нам попередню двотижневу оплату з розрахунку 22 гривні на день за гарячий обід, це 600 гривень на місяць. І на вибір пропонуємо два варіанти шкільних комплексних обідів. Страви жодного разу не повторюються протягом двох тижнів. Усе це готують наші кухарі на шкільних кухнях із сертифікованих продуктів, які їм постачаємо. Обслуговуємо 10,5 тисячі дітей. Харчування організовано так, що у великих школах, де по 700 учнів, їжу вживають у п'ять змін. Одне слово, у тісній співпраці з дирекціями, районним відділом освіти дотримуємося правил гігієни, безпеки й букви закону, — розповіла Марія Сиротюк.

Поцікавилася, чим годують дітей на 22 батьківські гривні, витримуючи різноманіття. Марія Павлівна показала меню того дня, якого розмовляли:

— Перший комплексний обід: салат із помідорів, макарони з котлетою, домашня булка та чай. Другий — салат із капусти, плов, компот із фруктів та печиво.

Чи хотіли б ви, щоб ваша дитина за 22 гривні з'їла один із цих обідів? Питання, як на мене, риторичне.

Ресторан, в якому готують обіди для лікарні

ПРЯМА МОВА

Василь КОВЕНЬКО,
голова Володимирецької районної ради:

— Нинішні вимоги до надавачів послуг із харчування, починаючи від обладнання кухонь і закінчуючи сертифікацією всіх процесів, настільки високі, що наша районна лікарня їм, звісно, відповідати не може. Її завдання — високоякісні медичні послуги. Тож вирішили, що нам дешевше замовити послугу в надійного партнера. І не помилилися: пацієнти в лікарні та школярі харчуються ситно, якісно і здорово. Тепер у влади голова про це не болить. Приміром, у Дубровицькому та Заріченському районах заїжджі фірми, які виграла тендери, після запровадження карантину відмовилися від зобов'язань. Тобто діти наших сусідів не отримують гарячого харчування, яке, до речі, гарантує їм держава.

АКТУАЛЬНА ТЕМА

Борги за правилами: які зміни нас чекають

Олег ГРОМОВ,
«Урядовий кур'єр»

Колекторські компанії в Україні серед позичальників банків та небанківських фінансових установ давно не мають поваги й навіть асоціюються з монстрами, бо вибивають без жалю борги, не поважаючи законів та мораторію.

Пригадаємо, що популярні способи тиснути на боржника у класичних колекторів — дзвінки родичам, часто людям похилого віку. Погрожують, що їхній онуці чи синові загрожує ув'язнення за певні борги. Часто колектори вдаються до беззаконня: вимагають, щоб борги певного клієнта банку чи небанківської фінансової установи заплатили їхні родичі, мовляв, інакше буде дуже гірко. Нерідко колектори прийжджали до боржників уночі (особливо це стосується людей, які брали іпотеку в банках) і, виганяючи з квартир родини кредитотримувачів, погрожували забрати житло.

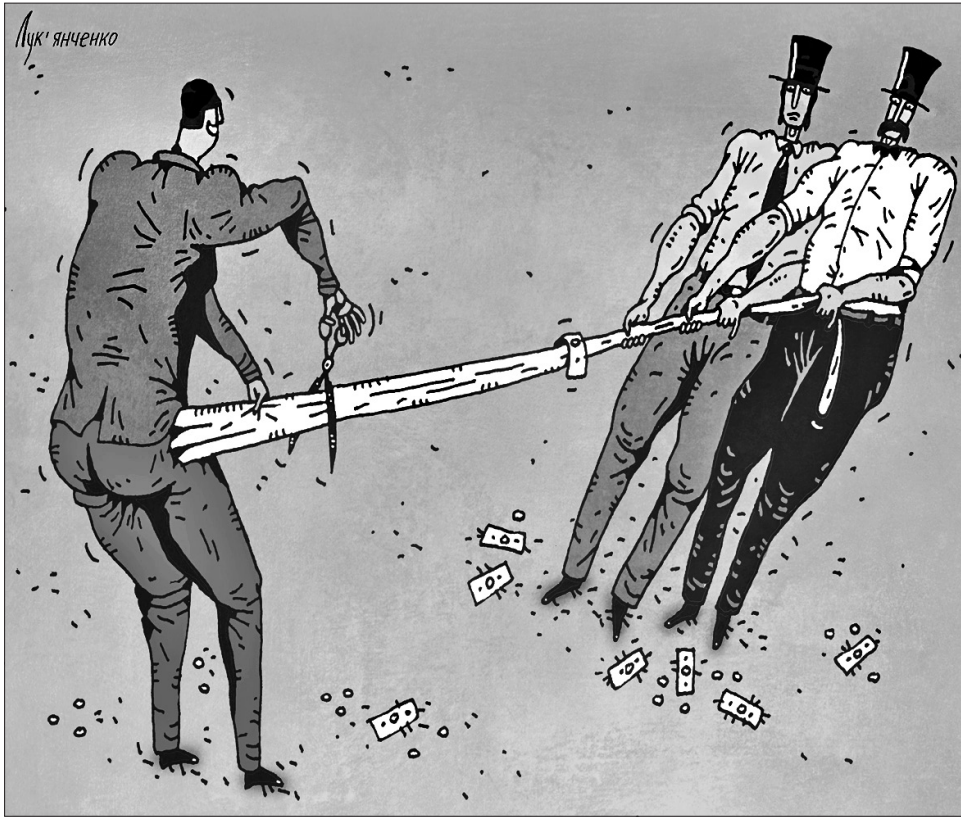
Цьому неподобству давно вже треба було покласти край.

Документ, що захищав самих колекторів

Тож коли Нацбанк став мегарегулятором для всіх установ, то він передовсім вирішив зайнятися колекторами.

Зокрема створити так званий реєстр колекторів і значно поновити вітчизняне законодавство щодо регулювання їхньої діяльності.

Нагадаємо, що проект закону №2133 «Про захист прав та законних інтересів боржників при

здійсненні колекторської діяльності» було ухвалено за основу 2019 року та відправлено на доопрацювання. Безперечно, це сигнал, що парламент України готовий урегулювати діяльність колекторів на законодавчому рівні.

Проект закону передбачає вимоги до суб'єктів колекторської діяльності та встановлення повноважень регулятора визначати критерії етичної поведінки колекторів тощо. Проте до проекту було висунуто численні зауваження, що зумовили його доопрацювання.

Приміром, у документі недостатньо врегульоване питання передачі інформації про боржників — фізичних осіб, їхніх персональних даних суб'єктам колекторської діяльності.

За висновком Головного науково-експертного управління Верховної Ради, певну інформацію про боржника, зокрема адресу проживання, номер телефону та адресу електронної пошти можна надавати суб'єктам колекторської діяльності лише на підставі письмового дозволу боржника на розкриття цієї інформації.

Президент Всеукраїнської асоціації «Фінансова грамота України» Михайло Стрельников, який був присутнім на одному із засідань під час розгляду документа у Верховній Раді, вважає, що законопроект нічого спільного із захистом прав боржників не має. За його словами, захищають у ньому лише права колекторів. Тому юрист обурювався з цього приводу.

Як зазначає Олександр Камша, адвокат ЮФ «Ляшев та Партнери», якщо законопроект №2133 ухвалить у тій редакції, в якій він існує нині, він не буде здатний належно захистити права позичальників, тому він не допрацьований.

«У ньому не прописано відповідальність за порушення закону; не визначено порядку взаємодії колекторів з фінансовими установами, банками; не врегульовано порядку укладення договорів на проведення колекторської діяльності. Імовірно, що законопроект буде прописано детальніше та повніше перед розглядом у другому читанні», — додає юрист.

На думку керуючого партнера юридичної фірми «Пакс» Дмитра Нестеченка, у цьому документі

є великий мінус: задекларована відповідальність за порушення правил колекторської діяльності, але без опису механізму її фіксування та застосування.

НБУ готує зміни

Чи готує сам Нацбанк відповідний новий та якісний законопроект, який вже не матиме таких великих прогалин, як нинішній?

В офіційній відповіді керівників НБУ «Урядовому кур'єру» йдеться, що нині розробляють проект змін до законів, якими буде впорядковано діяльність з надання колекторських послуг.

«Серед іншого законопроект передбачає, що професійні колекторські послуги зможуть надавати виключно компанії, які виконують усі вимоги законодавства та внесені у відповідний реєстр, що його вестиме Національний банк», — зазначено у відповіді НБУ.

За словами Ростислава Сачка, юриста юркомпанії «Алексєєв, Боярчук та партнери», Національний банк готує законопроект про регулювання роботи підприємств, які займаються стягненням прострочених боргів. Експерт вважає, що саме цей документ визначатиме чіткі правила етичної поведінки колекторів, відповідальність за порушення цих правил, порядок ведення реєстру колекторських компаній та інші ключові моменти, які значно вплинуть на загальну поведінку так званих вибивайл.

«Згідно з цим законопроектом, НБУ розглядатиме скарги клієнтів фінансових установ і в разі встановлення порушень у діяльності колекторів каратиме санкціями, штрафами та іншими заходами впливу. Найстрашнішою для колекто-

ра санкцією буде вилучення з реєстру, яке означає заборону банкам чи іншим фінансовим установам передавати боргове зобов'язання цій структурі», — розмірковує фахівець.

Звісно, що в цьому разі керівники колекторських фірм добряче подумают перед тим, як вчинитимуть будь-які протизаконні дії.

Без паніки та обачливо

Не зайве нагадати читачам, як поводитися з колекторами, якщо вони нахабно намагаються вибивати борги.

За словами Ростислава Сачка, якщо людина все-таки потрапила в руки вибивайл, не варто панікувати.

«Рекомендую записувати всі телефонні розмови, зберігати повідомлення та копії наданих колекторами документів, щоб у подальшому використовувати це як докази. Необхідно вимагати від колекторів претензії в письмовій формі з підписами уповноважених осіб та печатками установи з посиланнями на пункти договорів або копіями кредитних угод і доказами переуступлення права вимоги. Якщо колектори відмовляються надати претензії або повідомлення або документи надходять без печаток та/або підписів, можна ігнорувати такі дії».

У Нацбанку радять з питань порушень законодавства такими компаніями звертатися з письмовою скаргою до її керівництва, а також на гарячу лінію НБУ за номером 0-800-505-240. Можна звернутися до Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини, правоохоронних органів або до суду.

До холодів — у всеозброєнні

Роман КИРЕЙ,
«Урядовий кур'єр»

ПІДГОТОВКА ДО ЗИМИ. До роботи в осінньо-зимовий період на Черкащині готують 143 котельні, 3750 житлових будинків, 556 шкіл, 427 дитсадків, 785 закладів охорони здоров'я. За словами директора департаменту інфраструктури, розвитку та утримання мережі автомобільних доріг облдержадміністрації Сергія Чубаня, найкраще готують об'єкти житлово-комунального сектору у Звенигородському, Монастирищенському районах та місті Каневі. Відстають комунальники Умані та Сміли.

Як повідомили в департаменті, не врегульованим залишається питання заборгованості КП «Смілатеплокомуненерго» перед АТ «Черкасигаз» близько 50 мільйонів гривень. Для допомоги Смілі в погашенні заборгованості з державного та обласного бюджетів надано 15,5 мільйона гривень. Нині газові мережі до котельень у місті мають місяця розривів, тобто газ фактично від котельень відключено. Як наслідок, рахунки КП «Смілатеплокомуненерго» заарештувало АТ «Черкасигаз». Як уточнив Сергій Чубань, йдеться про 10,3 мільйонів гривень. Тож попри окремі проблеми, в області плану-

ють увійти в опалювальний сезон своєчасно.

Готувалися до нього черкащани задалегідь. Як наголосив недавно голова облдержадміністрації Сергій Сергієв, завершено останній етап гідравлічних випробувань теплових мереж. Теплогенеруючі підприємства забезпечено твердим паливом на 82%. У запасах — понад 1940 тонн палива. Приміром, на Черкаській ТЕЦ його заготовлено 30 тисяч тонн. Угоди для подальшого постачання вугілля також укладено. Як додає посадовець, на контролі залишається питання розрахунків за вже спожите тепло. За рейтингом НАК «Нафтогаз України», Черкащина нині посідає шосте місце серед областей з найнижчою заборгованістю.

Закінчує підготовку устаткування до нового опалювального періоду Черкаська ТЕЦ, яка входить до ПрАТ «Черкаське хімволокно». Цими днями тут запустили в роботу паровий котел ст. №7, на якому фахівці виконали весь запланований комплекс ремонтно-відновлювальних робіт. Цей котел відіграє на теплоелектроцентралі основну роль у виробництві теплової й електричної енергії. Це завдяки цьому агрегату містяться одержують у будинки тепло і гарячу воду. Паропроодуктивність котла — 220 тонн перегрітої пари на годину.

У межах виконання інвестиційної програми цього року для забезпечення надійної роботи станції замінено силовий трансформатор ст. №3 на новий. Завдяки виконанню ремонтних робіт строк служби основного енергетичного устаткування продовжиться на десятки років, надійність його роботи підвищиться, що дасть змогу безперебійно забезпечувати містян тепловою енергією протягом року.

Поспішають завершити ремонтні роботи й комунальники обласного центру. Після гідравлічних випробувань усуватимуть пориви на мережах. Як розповів заступник міського голови Максим Скорик, соціальна та житлова інфраструктура міста майже готова до опалювального сезону. Завершують усувати пориви. Готові до увімкнення тепла майже в усіх школах та садочках.

У Каневі також наставала відповідальна пора завершувати підготовку комунального господарства до опалювального сезону. Ретельно перевірено всі теплові мережі, відремонтовано трубопроводи. Проведено ремонт та ревізії запірної арматури в теплових камерах, замінено 20 люків. Тривають останні приготування до роботи в зимовий період обладнання та мереж центральних теплових пунктів. На центральній котельні завершено цілий комплекс

робіт із технічного обслуговування, підготовки водогрійних котлів, проведення метрологічної повірки приладів, відремонтовано насосне обладнання та електродвигуни, внутрішні й зовнішні інженерні мережі. Завершують монтаж контрольно-вимірювальних прила-

дів після повірки у спеціалізованих організаціях.

Черкащина цього року, як стверджують керівники комунальних служб, добре підготувалася до наступних холодів. Проте з висновками не поспішаймо. Оцінку, як відомо, виставляє зима.

Тернопіль готовий подавати тепло споживачам

Микола ШОТ,
«Урядовий кур'єр»

ПЕРЕДСЕЗОННЕ. Надворі жовтень, а отже, українців турбує, чи вчасно комунальники зуміють розпочати опалювальний сезон. Як відомо, подати тепло до помешкань містян та в установи мали б за умови, що протягом трьох діб поспіль середньодобова температура повітря не перевищуватиме восьми градусів. На підготовку відповідних об'єктів до цього сезону на Тернопільщині нинішнього року витратили 350 мільйонів гривень. В області в осінньо-зимовий період мали б працювати понад 330 котельень, 72 з яких — комунальні.

У місцевому телефірмі головний інженер комунального підприємства теплових мереж «Тернопільськтеплокомуненерго» Віталій Грубенюк запевнив, що обласний центр готовий до опалювального сезону, тепло комунальники можуть подати споживачам будь-якого часу. Здебільшого насамперед гарячими стануть батареї в дошкільних закладах, лікарнях, пологових будинках, диспансерах. Наразі звідси не надходили звернення про необхідність теплопостачання. Пан Віталій також повідомив, що в Тернополі проводять комплексну модернізацію котельень. У п'яти з них, зокрема, замінюють старе обладнання на нове. Але це не стане перепоною в забезпеченні теплом тернополян.

КРИМСЬКІ РЕАЛІЇ

Продовжуємо справу Павла Горянського

НЕ БУДЬ БАЙДУЖИМ! Українці — переселенці з окупованого півострова консолидували сили задля відновлення територіальної цілісності держави та захисту власних прав і свобод

Олекса БЕСКИД
для «Урядового кур'єра»

28 вересня представники української громади Криму, які були вимушені покинути півострів після початку збройної агресії Російської Федерації проти України, на пресконференції в Києві оголосили про відновлення Крайової ради українців Криму (КРУК) та скликання III Конгресу українців Криму. До складу КРУК увійшли відомі кримчани — члени громадських організацій та активісти в боротьбі за український Крим. Таке рішення було прийнято 17 вересня у Києві на організаційних зборах представників громадських організацій, переміщених із Кримського півострова. Проголошено головні завдання: консолідація українців окупованого півострова, захист прав та свобод, лобювання інтересів українців Криму, сприяння відновленню територіальної цілісності країни.

Відновлення діяльності в умовах нових викликів

Під час зустрічі організаційний комітет представників української громади Криму ухвалив заяву та Декларацію про відновлення діяльності Крайової ради українців Криму і скликання III Конгресу українців Криму. Документи члени ради оприлюднили 28 вересня під час пресконференції в Укрінформі.

«Українці Криму як чисельно друга спільнота регіону мають понад столітні традиції самоорганізації. В умовах дискримінації з боку держави-окупанта, її прагнення у перспективі асимілювати нас ми, представники кримського українства, вирішили відродити Крайову раду українців Криму. Її головними завданнями буде консолідація українців окупованого півострова, захист їхніх прав та інтересів, сприяння відновленню територіальної цілісності країни», — наголосив Андрій Іванець, голова оргкомітету з відновлення поховання голови Крайової ради українців в Криму у 1919—1920 роках П. Горянського, координатор громадської організації «Таврійська гуманітарна платформа».

Ініціатори повідомляють, що основні цілі відновлення діяльності організації — зміцнення та утвердження державності, відновлення територіальної цілісності, захист прав та свобод українців Криму, забезпечення консолідації та згуртованості українців Криму, становлення їхньої національної ідентичності, розвиток державної мови, українських культури, інформаційного простору на території Кримського півострова та широке висвітлення ситуації в/та навколо окупованого Криму.

У декларації зазначено, що для формування складу Крайової ради українців Криму буде скликано III Конгрес українців Криму. До оргкомітету конгресу увійшли громадські діячі й активні кримчани.

«27 лютого 2014 року було ухвалено заяву українців Криму до народу України та світової спільноти. Це була об'єднавча пози-

Відроджена Крайова рада українців Криму починає роботу

ція щодо ситуації у Криму. Нас, на жаль, не почули. Сподіваюся, що зміни в державній політиці України щодо питань української громади Криму будуть на краще. Адже самоорганізація та згуртованість кримчан важливі для подальшої державної політики з питань деокупації та реінтеграції Автономної Республіки Крим і Севастополя. Не будьмо байдужими!» — каже Андрій Щекун, представник ГО «Кримський центр ділового та культурного співробітництва «Український дім».

Кримчани оприлюднили заяву, в якій акцентовано на необхідності подальшої боротьби за деокупацію півострова: «З початком збройної агресії Росії проти України українці із Криму, що вимушено стали переселенцями та депортовані з тимчасово окупованої території, продовжують боротьбу за український Крим. У громадсько-політичному просторі, в органах державної влади України, в лавах Збройних сил України словом і ділом ми виборюємо майбутнє нашої держави».

«Ми живемо у вільній країні. Маємо змогу висловлювати власну думку, боротися за свої права. Проте в тих, хто живе в окупації, такої змоги немає. Тож на нас лежить відповідальність за їхнє майбутнє і за їхню можливість висловлюватися і боротися за свої права», — пояснив важливість відновлення діяльності Сергій Мокренюк, голова ГО «Євромайдан-Крим».

Українці Криму закликали всіх небайдужих земляків взяти участь у діяльності Крайової ради українців Криму. Захист прав та інтересів української громади півострова має стати одним з пріоритетів державної політики України, а українці Криму — надійними захисниками конституційного ладу держави та одними з гарантів стабільності.

Обстоювання ідентичності

Учасники заходів з відзначення Дня захисту прав українців Криму направили органам влади України пропозиції щодо захисту прав кримських українців, які через політику держави-агресора перетворилися на одну з двох найбільш дискримінованих етнічних спільнот на тимчасово окупованій території півострова. У зверненні запропоновано уряду, відповідним міністерствам

і парламенту розробити програму заходів із задоволення етнокультурних потреб і захисту прав громади етнічних українців, визначити їхній правовий статус як «меншина в меншині», утворити фонд деокупації та реінтеграції Криму, передати у власність ПЦУ приміщення собору святих Володимира та Ольги у Сімферополі, які незаконно захоплює окупаційна влада, випускати інформаційні та наукові продукти про цю спільноту і для неї.

День захисту прав українців Криму відзначають четвертий рік з ініціативи кримської громадськості 28 серпня. Саме цього дня 1918 року в Сімферополі розпочався перший з'їзд українських організацій Криму і було утворено Крайову українську раду в Криму. Цього року в Києві відбулася пресконференція «Громада українців Криму: шість років боротьби за збереження ідентичності в умовах дискримінаційної політики окупантів» і захід у Лук'янівському заповіднику з ушанування пам'яті голови Крайової української ради в Криму в 1919—1920 роках, консула УНР в Ялті Павла Горянського та загиблих у 2014—2020 роках кримчан — захисників України.

У пресконференції взяла участь митрополит Сімферопольський і Кримський Православної Церкви України Климент, координатор Таврійської гуманітарної платформи, член вечірної ради НДІУ Андрій Іванець, експліт'язень Кремля Володимир Балух, засуджений в окупованому Криму, заслужений журналіст, оглядач проекту Радіо Свобода «Крим. Реалії» Микола Семена. Вони говорили про системну політику дискримінації українців Криму державою-окупантом, яка брутально порушує їхні права та створює загрозу асиміляції частини з них. Її складові — незаконне знищення Росією в окупованому Криму українських партій та організацій, масмедіа, системи української освіти, інформаційно-психологічний тиск на етнічних українців, судове переслідування і позасудові розправи, викрадення і катування українських активістів, штучна ізоляція кримчан від українського освітнього та інформаційного простору, зміна етнотематичного складу кримського населення шляхом переселення сотень тисяч російських колоністів на захоплену територію України.

Росія після подання не неї Україною позову в Міжнародний суд ООН щодо дискримінації кримськотатарського народу та українців Криму намагається маніпулювати суспільною думкою та створює псевдоукраїнські організації, які виправдовують порушення державою-агресором її зобов'язань та руйнування нею підвалин міжнародного права.

Крайова рада українців Криму: від слів до дій

Про відновлення КРУК та її плани із захисту українців Криму говорили на Суспільне Крим активісти КРУК Андрій Іванець, Сергій Вікарчук та Андрій Щекун. На історичних аспектах зосередився Андрій Іванець, він провів паралелі з подіями сторічної давності й тим, що відбувається в тимчасово окупованому Криму.

«Крайова рада 100 років тому вирішувала нагальні проблеми українців Криму: підтримання ідентичності, тобто розвиток культури, освіти, захист політичних інтересів. Ситуація надзвичайно схожа на нинішню. Оскільки тоді часто в Криму приходи-

ли білі режими і їхні дії стосовно українських організацій значною мірою нагадували те, що нині робить путінський режим у Криму», — сказав Андрій Іванець.

Українці Криму закликають усіх небайдужих земляків узяти участь у діяльності Крайової ради українців Криму. Адже захист прав та інтересів української громади Криму має стати одним з пріоритетів державної політики України, а українці Криму — надійними захисниками конституційного ладу держави та одними з гарантів стабільності на півострові.

«Ми створюємо таку організаційну платформу в Києві, щоб люди у Криму могли бути захищеними, адже на півострові вони безправні. Можемо створювати певні законодавчі ініціативи. Якщо говорити про освіту для дітей на окупованій території, то їх покинуто, українська влада майже нічого для них не зробила, а Росія активно здійснює мілітаризацію», — наголосив Сергій Вікарчук.

Активісти розповіли, що 28 вересня представники української громади Криму на пресконференції в Києві оголосили про скликання III Конгресу, який відбудеться в найближчі кілька місяців. Крайова рада українців Криму уже працює над його організацією. Було зазначено, що під час зустрічі організаційний комітет представників української громади Криму ухвалив основні документи, що реалізують їхні засадничі функції та обов'язки діяльності: Заяву представників української громади Криму та Декларацію про відновлення діяльності Крайової ради українців Криму.

«Із чим ідемо до кримчан? З важливими питаннями деокупації півострова. Ми хочемо в демократичному суспільстві мати свою нішу і захищати права українців Криму, виносити це питання на вищий рівень. Влада повинна нас почути. Для цього ми й самоорганізувалися», — сказав Андрій Щекун.

Перші напрями діяльності Крайової ради Українців Криму — КРУК

1 жовтня 2020 року в Києві відбулося чергове засідання КРУК, де було визначено кілька основних напрямів її діяльності.

Одноставно було підтримано пропозицію щодо написання та друку книжки про виникнення та діяльність унікального для сучасної історії Криму та України громадського руху «Євромайдан-Крим», що об'єднав під прапорами України та Євросоюзу у 2013—2014 роках кримчан, які прагнули європейського розвитку для власної держави. Наприкінці лютого 2014-го цей рух спрямував зусилля на акції протесту українців проти окупації Криму Російською Федерацією.

Захист інтересів Православної Церкви України в Криму та захист права на віросповідання парафіян української церкви. Подання звернення до Верховної Ради України щодо необхідності термінового прийняття проекту постанови Верховної Ради України «Про деякі питання захисту права на свободу світогляду та віросповідання вірян Кримської єпархії Православної Церкви України (ПЦУ) та збереження приміщень кафедрального собору святих рівноапостольних князя Володимира та княгині Ольги» (реєстр №3447), підготовленого та повторно ухваленного 6 травня 2020 року Кабінетом Міністрів України. Організаційна підготовка публічного збирання коштів для підтримки ПЦУ в Криму.

Внесення до історичного календаря пам'ятних для українців Криму дат. Отримано відповідь — реакцію на заяву українців Криму від Українського інституту національної пам'яті про необхідність проведення зустрічі для визначення важливих подій у кримській історії, що увійдуть до історичного календаря.

Під час засідання Крайової ради обговорено питання структури та положення організації, підготовку відповідних документів на розгляд КРУК

Фото надав автор

МІСЦЕВЕ САМОВРЯДУВАННЯ

Квартальні комітети захищають

ДОСВІД І ПРОБЛЕМИ. Не кишенькові органи самоорганізації населення допомагають міській раді в благоустрої міста і обстоюють права жителів

Вікторія КОВАЛЬОВА
для «Урядового кур'єра»

Реформування місцевого самоврядування зробило органи самоорганізації населення (або вуличні й квартальні комітети) більш затребуваними не лише в містах, а й у сільській місцевості. Однак більшість їх створюють в обласних центрах та великих містах.

Якими проблемами опікуються?

«Ми й передбачити не могли, що наш усіма улюблений парк відпочинку на Русанівці доведеться захищати від міської влади, яка чомусь вирішила перетворити його на сквер у проєкті розробленого комунальною організацією «Інститут Генерального плану міста Києва» нового генплану», — діляться на своєму сайті представники ОСН «КМ «Русанівка». Щоб протидіяти таким планам, ОСН захищав цю проблему до семи актуальних проблем розвитку мікрорайону.

ОСН «Комітет мікрорайону Березняки — Тельбін» створив першу в Києві онлайн-платформу відеоспостереження «Безпечні Березняки». Встановлення відеокамер зменшує рівень правопорушень. Нині встановлено 90 відеокамер, створено власну серверну, вдосконалено роботу сайту.

Активізувався рух ОСН і під Києвом. В Ірпені перший ОСН «Вуличний комітет Мечникова» створено 2016 року. Нині в місті вісім легалізованих органів самоорганізації населення і сім перебувають на різних стадіях утворення.

Переважно створення жителями міста вуличних і квартальних комітетів викликане бажанням розв'язувати місцеві проблеми, зокрема протидіяти незаконній забудові Ірпеня і знищенню зелених зон.

На початку 2000 років Ірпінь називали містом в лісі. На його території налічувалося 1450 га лісових земель без урахування площі інших зелених насаджень.

«2002 року міська рада ухвалила рішення, згідно з яким назвала ліси «землями, вкритими деревною рослинністю» та перевела їх у категорію зелених насаджень та «земель житлової та громадської забудови». Так санкціонували тоталь-

Мешканці будинків біля табору «Восток» в Ірпені вирішили створити ОСН для захисту зони рекреації

не вирубування і забудову міського лісу», — розповіла «УК» керівник громадської екологічної організації Неля Лавровська.

2015 року лісів у межах міста вже не обліковували, а площа зелених насаджень становила 77 га, нині їх залишилось 33 га.

Проти забудови рекреаційних земель колишнього піонерського табору «Дружба» в різних судах п'ятий рік бореться громада ОСН «Дружний квартал». Вони зупинили будівництво великого житлового комплексу на 3,29 га території орендарями землі, добилися за допомогою прокуратури скасування договору оренди, хоч, на жаль, забудовники вирізали всі вікові сосни і дуби та знищили природну лісову екосистему табору.

«У судах намагаємося оскаржити весь незаконний ланцюжок перепродажу будівель табору в приватні руки та повернути це майно державі або передати його у власність ОСН «Дружний квартал». Вимагаємо від Ірпінської міської ради повернути землям табору рекреаційне призначення, щоб створити там дитячий еколісопарк», — розповіла Неля Лавровська.

ОСН «Мужеловський» ініціював відведення лісопарку Мужеловський — складової гідрологічного заказника «Криничка». З цієї території забезпечують його життєдіяльність.

«Підтримуємо створення ОСН «Восток» — квартал-

Лариса Строїч — активна учасниця недавньої акції ОСН «Дружний квартал» мріє, що колись тут буде дитячий еколісопарк

ного комітету мешканців будинків навколо колишнього дитячого табору і збереження оздоровчого цільового призначення цієї земельної ділянки. Це майже 5 га лісу», — розповів голова ОСН «Мужеловський» Андрій Поліщук.

Ірпінські ОСН обласно ініціюють територію. Наприклад, квартальний комітет «Коледаж» зробив частковий і капітальний ремонт двох вулиць, які роками його потребували. Квартальні комітети проводять благодійні ярмарки й культурні заходи, а під час жорсткого карантину опікувалися самотніми людьми похилого віку.

Потрібне спрощення системи ОСН і оновлений профільний закон

Згідно з даними Єдиного державного реєстру юридичних осіб, фізичних осіб-

підприємців та громадських формувань, на грудень 2019 року в Україні зареєстровано 1610 органів самоорганізації населення зі статусом юридичної особи.

«Проте точної статистики кількості легалізованих в Україні ОСН немає», — зазначив «УК» голова Асоціації сприяння самоорганізації населення Олексій Колесников.

Річ у тому, що за законом, легалізація ОСН здійснюється шляхом реєстрації (зі статусом юрособи) або повідомленням про заснування (без статусу юрособи). Легалізацію ОСН здійснюють органи місцевого самоврядування: сільські, селищні, міські ради. В Україні немає єдиної бази даних (реєстру) ОСН.

Через складну і громіздку процедуру створення нових органів самоорганізації населення організуються вони повільно. Потрібно провести двох загальних зборів жителів за місцем проживання та отримати дозвіл від місцевої ради.

«Строки реєстрації ОСН, відповідно до статті 13 Закону України «Про органи самоорганізації населення», становлять не менш як 30 календарних днів. Це істотно перевищує строки реєстрації інших інститутів громадянського суспільства: для громадських об'єднань — три дні, для благодійних організацій — 24 години», — констатує Олексій Колесников.

На його думку, ОСН найбільш дієві там, де місцева влада розуміє їхню цінність і сприяє становленню через методичну та організаційну допомогу на етапі створення, безперешкодне надання дозволів, місцеві цільові програми, конкурси проєктів тощо.

«Українські ОСН — важливий демократичний муніципальний інститут, за допомогою якого місцеві жителі долучаються до вирішення місцевих питань. Вони знають, як найкраще облаштувати територію, на якій мешкають. Ті, хто вніс ОСН в систему місцево-

го самоврядування України, дивилися на кілька кроків уперед, і світовий досвід це підтверджує», — вважає аналітик ВГО «Асоціація сприяння самоорганізації населення» Антон Чиркін.

Структури, аналогічні вітчизняним органам самоорганізації населення, діють в різних країнах. На північноамериканському континенті набули поширення neighborhood associations (сусідські об'єднання або асоціації добросусідства). У Японії діють чонайкай У Франції близькі до ОСН муніципальні районні ради, в Албанії — громадські ради мікрорайонів, у Шотландії — сусідські об'єднання жителів. У цій країні більшість асоціацій складається із трьох і більше осіб, які живуть на одній вулиці або в мікрорайоні. Це волонтери, які хочуть змінити життя в мікрорайоні та представляти інтереси орендарів житла у стосунках з його власниками. Деякі асоціації мають конкретну мету, наприклад збирання коштів на створення дитсадочка, боротьбу зі злочинами. Інші організують громадські заходи, проводять кампанії щодо проблем із дорожнім рухом, паркуванням або забрудненням повітря.

«Одна з найбільш негативних практик у створенні та діяльності ОСН в Україні — те, що часом вони потрапляють у залежність від місцевої влади, тобто стають кишеньковими та перестають виконувати свою головну функцію — представництво інтересів жителів певної території», — каже Олексій Колесников.

Місцева влада приймає цільову програму, через яку фінансує діяльність ОСН, зокрема зарплату для керівників і секретарів. А кошти програми — єдине джерело фінансування для ОСН. Тож їхні керівники підсадають на цю фінансову голку і дедалі менше йдуть на конфронтацію з владою.

Фахівці зазначають, що ухвалений 2001 року профільний Закон «Про органи самоорганізації населення» не змінювали, і він містить численні прогалини, які гальмують належний розвиток ОСН в Україні. Зокрема, законодавство не закріплює неприбуткового статусу ОСН, недостатньо чітко визначає фінансову і матеріальну основи їхньої діяльності. Потрібно спростити порядок створення ОСН, передбачивши проведення лише одних зборів жителів за місцем проживання. Слід установити, що в ОСН можуть бути як власне майно і фінанси, так і майно та фінанси, передані йому радою, а також передбачити право ОСН самостійно розпоряджатися власними фінансовими ресурсами і майном.

Нашій державі важливо сприяти розвитку ОСН і не боятися наділяти їх значними повноваженнями.

ДОВІДКА «УК»

В Україні ОСН беруть початок з радянських часів, їх називали органами територіальної самоорганізації населення (ТСН). Ідею існування якихось органів, крім місцевих рад, спочатку заперечували, а потім визнали. Найстарішими з ОСН вважають будинкові комітети, які з'явилися після лютневої революції з ініціативи мешканців для колективної охорони майна та життя. У 1921—1922 роках їх замінили домоуправління.

Перші вуличні комітети виникли в місті Горлівці як групи боротьби за благоустрій, озеленення, чистоту дворів та вулиць. Ініціаторками їх створення були домогосподарки — дружини шахтарів. Згодом головними ініціаторами створення органів ТСН різного рівня стали переважно виконавчі комітети місцевих рад.

Фото надав автор

ЗАПИТАЙТЕ В ЕКСПЕРТА

Особливості оформлення документів, які виникають через карантин та тимчасову окупацію окремих територій

**Начальник
Центрального
міжрегіонального
управління ДМС
у м. Києві
та Київській області
ВЯЧЕСЛАВ ГУЗЬ**

Оформляючи закордонний паспорт, працівниця Міграційної служби попросила мене принести додаткові документи: свідоцтво про народження й водійське посвідчення, мотивуючи це тим, що мій паспорт громадянина України було видано на тимчасово окупованій території. Чи законна така вимога?

Д. Немировець, м. Київ

Так, безперечно, така вимога є законною і правомірною. Адже невід'ємним етапом оформлення будь-якого документа, що посвідчує особу, є ідентифікація особи. Якщо ж для оформлення документів подається паспорт громадянина України зразка 1994 року, виданий на тимчасово окупованій території України, ідентифікація матиме певні особливості. Це пов'язано з відсутністю доступу до картотек тих територіальних підрозділів Державної міграційної служби України, якими видавався паспорт громадянина України старого зразка.

Відповідно до вимог пункту 43 Порядку оформлення, видачі, обміну, пересилання, вилучення, повернення державі, визнання недійсним та знищення паспорта громадянина України для виїзду за кордон, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 07.05.2014 №152 (в редакції постанови КМУ від 16.11.2016 №1001) (далі Порядок), після прийняття до розгляду заяви анкети та доданих до неї документів працівник територіального органу/підрозділу ДМС здійснює заходи з ідентифікації особи, на ім'я якої оформлюється паспорт для виїзду за кордон.

Згідно з визначенням терміну, поданим у статті 3 Закону України «Про Єдиний державний демографічний реєстр та документи, що підтверджують громадянство України, посвідчують особу чи її спеціальний статус» від 20 листопада 2012 року №5492-VI (із змінами та доповненнями) (далі Закон), ідентифікація особи — це встановлення особи шляхом порівняння наданих даних (параметрів), у тому числі біометричних, з наявною інформацією про особу в реєстрах, картотеках, базах даних тощо.

Основним способом ідентифікації є отримання даних про особу з Єдиного державного демографічного реєстру (далі Реєстр), де містяться інформація про всіх осіб, яким оформлювалися біометричні документи (ID-картка чи паспорт для виїзду за кордон).

У разі подання для оформлення паспорта для виїзду за кордон громадянина України зразка 1994 року ідентифікація особи здійснюється, зо-

крема, за даними, що містяться в картотеках територіального підрозділу ДМС, яким було видано цей документ.

Відповідно до пункту 45 Порядку, ідентифікація особи, на ім'я якої оформляється паспорт для виїзду за кордон і стосовно якої відсутня інформація в базах даних Реєстру, здійснюється відповідно до наявних державних та єдиних реєстрів, інших інформаційних баз, що перебувають у власності держави або підприємств, установ та організацій.

Якщо для оформлення паспорта для виїзду за кордон заявником був наданий паспорт громадянина України зразка 1994 року, виданий територіальним підрозділом ДМС, який тимчасово припинив діяльність і не здійснює свої повноваження, картотека заяв про видачу паспорта територіального підрозділу Міграційної служби не збереглася, відсутня будь-яка інформація в наявних даних обліку територіального органу ДМС, то відповідно до пункту 49 Порядку, запити щодо перевірки документів та зазначеної заявником інформації надсилаються, зокрема, до МВС, Національної поліції, Мін'юсту, органів ДФС для отримання інформації з наявних державних та єдиних реєстрів, інформаційних баз, картотек, у тому числі фотозображення особи, яка дасть змогу ідентифікувати особу. В процесі перевірки береться до уваги вся інформація, яку повідомив заявник.

Якщо такий заявник вже отримував паспорт громадянина України для виїзду за кордон після 2007 року, тоді інформація про нього є у відомчій інформаційній системі і проблем з ідентифікацією не виникне. Якщо ні, тоді заявнику запропонують надати додаткові документи: військовий квиток, посвідчення водія, пенсійне посвідчення, свідоцтва про реєстрацію актів цивільного стану, документи про освіту тощо. Достатньо буде навіть копії цих документів, адже працівник територіального органу/підрозділу ДМС все одно направлятиме запити до тих органів, які видали ці документи, і чекатиме відповіді.

У випадку, якщо заявник подав не в повному обсязі документи та інформацію, необхідні для оформлення і видачі паспорта для виїзду за кордон, це є підставою для відмови йому у наданні послуги.

Наголошую на тому, що особливий порядок отримання та відновлення документів, що посвідчують особу, передбачений не для внутрішньо переміщених осіб чи вимушених переселенців, а для усіх, кому паспорт-книжечка видавався на території АР Крим і зони проведення антитерористичної операції.

Відповідно до пункту 50 Порядку, рішення щодо оформлення паспорта для виїзду за кордон приймається територіальним органом/територіальним підрозділом ДМС за результатами ідентифікації особи та перевірки факту належності до громадянства України.

Окремо зазначу, що після оформлення біометричного документа (ID-картки або паспорта для виїзду за кордон) інформація про особу вже знаходиться в Єдиному державному демографічному реєстрі і в подальшому при оформленні чи відновленні документів ніяких проблем при проведенні ідентифікації не виникне.

Мій чоловік — громадянин Італії, має посвідку на тимчасове проживання в Україні, яка закінчується через два тижні. Через пандемію коронавірусу він не може прилетіти, щоб її продовжити. Як бути у цій ситуації?

Т. Бартолі, м. Харків

Процедура документування іноземців та осіб без громадянства посвідкою

на тимчасове проживання в Україні регулюється Законом України «Про правовий статус іноземців та осіб без громадянства» від 22 вересня 2011 року №3773-VI (із змінами та доповненнями), Законом України «Про Єдиний державний демографічний реєстр та документи, що підтверджують громадянство України, посвідчують особу чи її спеціальний статус» від 20 листопада 2012 року №5492-VI (із змінами та доповненнями) (далі Закон) та Порядком оформлення, видачі, обміну, скасування, пересилання, вилучення, повернення державі, визнання недійсною та знищення посвідки на тимчасове проживання, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 25.04.2018 №322 (далі Порядок).

Порядком не передбачено «продовження строку дії посвідки на тимчасове проживання». Натомість відповідно до пункту 19 Порядку, у разі закінчення строку дії посвідки документи для її обміну можуть бути подані не пізніше ніж за 15 робочих днів до дати закінчення строку її дії.

Проте враховуючи, що в Україні триває адаптивний карантин і іноземець не зміг в установленому порядку звернутися до територіального органу/підрозділу ДМС із заявою про обмін посвідки на тимчасове проживання у зв'язку із установами карантину, при тому, що строк звернення для оформлення документу настав у період установлення на всій території України карантину, то відповідно до постанови Кабінету Міністрів України від 18 березня 2020 р. №259 «Деякі питання реалізації актів законодавства у сфері міграції на період установлення на всій території України карантину» іноземець може подати документи на обмін посвідки у разі його в'їзду на територію України до закінчення терміну дії посвідки.

Питання в'їзду на територію України іноземців та осіб без громадянства та виїзду з території України регулюються та контролюються Державною прикордонною службою України. Тому за роз'ясненням питання в'їзду на територію України громадянина Італії рекомендуємо звертатися до Адміністрації Державної прикордонної служби України.

Якщо ж іноземець не в'їде на територію України до закінчення терміну дії посвідки, мова йтиме вже не про обмін посвідки, а про її оформлення.

Якщо ми говоримо про оформлення посвідки на тимчасове проживання для громадянина Італії, який прибув в Україну з метою возз'єднання сім'ї з особами, які є громадянами України, то відповідно до пункту 32 Порядку, для оформлення посвідки на тимчасове проживання іноземець подає до територіального органу/підрозділу ДМС за місцем проживання такі документи:

паспортний документ іноземця з візою типу D, якщо інше не передбачено законодавством і міжнародними договорами України (після пред'явлення повертається, копія додається). У даному випадку для оформлення посвідки громадянина Італії необхідно в'їхати в Україну по візі типу D-14; переклад на українську мову сторінки паспортного документа іноземця з особистими даними, засвідчений у встановленому законодавством порядку; дійсний поліс медичного страхування на весь строк дії посвідки та його копію; документ, що підтверджує сплату адміністративного збору, або документ про звільнення від його сплати (оригінал після пред'явлення повертається, копія додається).

Також відповідно до підпункту 11 пункту 33 Порядку, додатково подаються:

документ, що підтверджує факт перебування у шлюбі з громадянином України (оригінал документа повертається

іноземцеві, а копія додається до заяви-анкети); паспорт громадянина України, з яким іноземець перебуває у шлюбі, який подається особисто громадянином України (оригінал документа повертається громадянину України, а копія додається до заяви-анкети).

Якщо шлюб між громадянином України та іноземцем або особою без громадянства укладено за межами України відповідно до права іноземної держави, дійсність такого шлюбу визначається згідно із Законом України «Про міжнародне приватне право».

Беручи до уваги вищезазначене, громадянину Італії необхідно оформити довгострокову візу типу D-14, яка видається для в'їзду в Україну з метою оформлення документів, що дають право на перебування або проживання в Україні на строк, що перевищує 90 днів. За відкриттям візи слід звернутися до закордонної дипломатичної установи України в Італії.

П'ять років тому я виїхала до США на навчання. Зараз проживаю і працюю в Чикаго і хочу оформити документи на постійне проживання за кордоном. Прошу надати роз'яснення щодо можливості оформлення документів і куди мені необхідно звернутися.

К. Довженко, м. Київ

Відповідно до положень статті 4 Закону України «Про порядок виїзду з України і в'їзду в Україну громадян України» від 21.01.1994 №3857-XII (зі змінами та доповненнями) (далі Закон), оформлення документів для виїзду громадян України за кордон на постійне проживання здійснюється центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сферах міграції (імміграції та еміграції), у тому числі протидії нелегальній (незаконній) міграції, громадянства, реєстрації фізичних осіб, біженців та інших визначених законодавством категорій мігрантів (Державною міграційною службою України).

Процедуру прийому і розгляду заяв про оформлення документів для виїзду громадян України за кордон на постійне проживання, прийняття рішень та виконання прийнятих рішень визначає Порядок провадження за заявами про оформлення документів для виїзду громадян України за кордон на постійне проживання, затверджений наказом Міністерства внутрішніх справ України від 16.08.2016 №816, зареєстрований у Міністерстві юстиції України 9 вересня 2016 року за №1241/29371 (далі Порядок).

Абзацом другим статті 4 Закону передбачено, що оформлення документів для залишення на постійне проживання за кордоном громадян України, які виїхали за кордон тимчасово, здійснюється закордонними дипломатичними установами України.

Процедуру оформлення документів для залишення на постійне проживання за кордоном громадян України визначає Порядок провадження в закордонних дипломатичних установах України за заявами про оформлення документів для залишення на постійне проживання за кордоном громадян України, які виїхали за кордон тимчасово, затверджений наказом Міністерства закордонних справ України від 22.12.2017 №573, зареєстрований у Міністерстві юстиції України 18 січня 2018 за №77/1529.

Враховуючи вищевикладене, ви можете оформити документи для залишення на постійне проживання за кордоном у закордонних дипломатичних установах України в США.

Якщо вами буде прийняте рішення про оформлення документів для виїзду за кордон на постійне проживання в

Україні, то відповідно до пунктів 2 та 4 розділу II Порядку, для отримання послуги заявник подає до територіального підрозділу ДМС за зареєстрованим місцем проживання особи в Україні заяву на ім'я керівника територіального органу ДМС та необхідні документи: три фотокартки розміром 3,5 x 4,5 см; оригінал та копію паспорта громадянина України (для осіб, які досягли 14-річного віку); оригінал та копію свідоцтва про народження (для осіб, які не досягли 14-річного віку); оригінал та копію довідки про реєстрацію місця проживання; оригінал та копію документа, що посвідчує особу законного представника; оригінал та копію документа, що підтверджує повноваження особи як законного представника, крім випадків, коли законним представником є один із батьків (усиновлювачів); нотаріально засвідчену згоду законних представників, які залишаються в Україні, на виїзд за кордон на постійне проживання особи, законними представниками якої вони є (або копію свідоцтва про смерть чи рішення суду про позбавлення батьківських прав, про визнання особи обмежено дієздатною, або недієздатною, або безвісно відсутньою, або оголошення її померлою). Письмова згода законних представників, які залишаються в Україні, може бути надана ними особою під час подання заявником заяви щодо особи, законними представниками якої вони є: нотаріально засвідчену згоду дитини віком від 14 до 16 років на виїзд за кордон на постійне проживання; копію рішення суду, завірену в установленому порядку, за відсутності згоди одного із законних представників на виїзд за кордон на постійне проживання особи, яка не досягла 16-річного віку, або особи, яка визнана судом обмежено дієздатною або недієздатною; документи, що підтверджують внесення встановленої законодавством плати (195,31 грн).

Заява приймається за умови подання заявником всіх необхідних документів, оформлених відповідно до вимог законодавства.

Відповідно до пункту 1 розділу III Порядку, розгляд заяви здійснюється у строк до трьох місяців з дня її подання.

Відповідно до пункту 4 розділу IV Порядку, у разі прийняття рішення про оформлення документів для виїзду за кордон на постійне проживання заявнику необхідно: звернутися до відповідного органу реєстрації для зняття з реєстрації свого місця проживання в Україні; надати територіальному органу ДМС паспорт громадянина України і паспорт громадянина України для виїзду за кордон для проставлення в них штампа про оформлення виїзду за кордон на постійне проживання, або внесення відповідної інформації до безконтактного електронного носія, який імплантовано у паспорт громадянина України у формі картки. У разі наявності в особи, яка виїжджає за кордон на постійне проживання, двох паспортів громадянина України для виїзду за кордон надаються обидва такі паспорти.

Відповідно до пункту 5 розділу IV Порядку, строк дії рішення про оформлення документів для виїзду за кордон на постійне проживання становить шість місяців з дня його прийняття. Якщо заявник у зазначений строк не звернувся до територіального органу ДМС для оформлення документів для виїзду за кордон на постійне проживання, рішення втрачає силу.

Запитання можете надсилати на електронну адресу
expert@ukcc.com.ua

ДОКУМЕНТИ

УКАЗ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ

Про звільнення А. Абромавичуса з посади генерального директора Державного концерну «Укроборонпром»

Звільнити АБРОМАВИЧУСА Айвараса з посади генерального директора Державного концерну «Укроборонпром».

Президент України В. ЗЕЛЕНСЬКИЙ

м. Київ
6 жовтня 2020 року
№ 422/2020

УКАЗ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ

Про призначення І. Фоменка виконуючим обов’язки генерального директора Державного концерну «Укроборонпром»

Призначити ФОМЕНКА Ігоря Олександровича виконуючим обов’язки генерально-го директора Державного концерну «Укроборонпром».

Президент України В. ЗЕЛЕНСЬКИЙ

м. Київ
6 жовтня 2020 року
№ 423/2020

УКАЗ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ

Питання Наглядової ради Державного концерну «Укроборонпром»

Відповідно до статті 5 Закону України «Про особливості управління об’єктами державної власності в оборонно-промисловому комплексі» **постановляю:**

- На часткову зміну статті 1 Указу Президента України від 7 жовтня 2019 року № 734 «Про членів Наглядової ради Державного концерну «Укроборонпром» (зі змінами, внесеними Указами від 11 жовтня 2019 року № 747, від 25 січня 2020 року № 23 та від 19 червня 2020 року № 242) припинити повноваження члена Наглядової ради Державного концерну «Укроборонпром» І.Смілянського.
- Цей Указ набирає чинності з дня його опублікування.

Президент України В. ЗЕЛЕНСЬКИЙ

м. Київ
6 жовтня 2020 року
№ 424/2020

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА
від 5 жовтня 2020 р. № 921
Київ

Про утворення урядових комітетів та затвердження їх посадового складу

Кабінет Міністрів України **ПОСТАНОВЛЯЄ:**

- Утворити такі урядові комітети:
Урядовий комітет з питань європейської та євроатлантичної інтеграції, міжнародного співробітництва, культури, молоді, спорту та інформаційної політики;
Урядовий комітет з питань національної безпеки і оборони, стратегічних галузей промисловості, паливно-енергетичного комплексу та інфраструктури;
Урядовий комітет з питань реінтеграції тимчасово окупованих територій та соціальної політики;
Урядовий комітет з питань цифрової трансформації, розвитку громад і територій, освіти, науки та інновацій, охорони здоров’я, захисту довкілля, економічної, фінансової, правової політики та правоохоронної діяльності.
- Затвердити посадовий склад урядових комітетів згідно з додатками 1—4.
- Визнати такими, що втратили чинність, пункти 1 і 2 постанови Кабінету Міністрів України від 13 травня 2020 р. № 396 «Про утворення урядових комітетів та затвердження їх посадового складу» (Офіційний вісник України, 2020 р., № 43, ст. 1383).

Прем’єр-міністр України Д. ШМИГАЛЬ

Додаток 1
до постанови Кабінету Міністрів України
від 5 жовтня 2020 р. № 921

СКЛАД

Урядового комітету з питань європейської та євроатлантичної інтеграції, міжнародного співробітництва, культури, молоді, спорту та інформаційної політики
Віце-прем’єр-міністр України з питань європейської та євроатлантичної інтеграції, голова Урядового комітету

Міністр Кабінету Міністрів України, перший заступник голови Урядового комітету
Міністр закордонних справ, заступник голови Урядового комітету
Міністр культури та інформаційної політики

Міністр молоді та спорту
Заступник Міністра внутрішніх справ (відповідно до розподілу функціональних повноважень)
Заступник Міністра енергетики (відповідно до розподілу функціональних повноважень)

Заступник Міністра з питань реінтеграції тимчасово окупованих територій (відповідно до розподілу функціональних повноважень)
Заступник Міністра з питань стратегічних галузей промисловості (відповідно до розподілу функціональних повноважень)
Заступник Міністра захисту довкілля та природних ресурсів (відповідно до розподілу функціональних повноважень)
Заступник Міністра інфраструктури (відповідно до розподілу функціональних повноважень)

Заступник Міністра оборони (відповідно до розподілу функціональних повноважень)
Заступник Міністра освіти і науки (відповідно до розподілу функціональних повноважень)

Заступник Міністра охорони здоров’я (відповідно до розподілу функціональних повноважень)
Заступник Міністра розвитку громад та територій (відповідно до розподілу функціональних повноважень)

Заступник Міністра розвитку економіки, торгівлі та сільського господарства (відповідно до розподілу функціональних повноважень)
Заступник Міністра соціальної політики (відповідно до розподілу функціональних повноважень)

Заступник Міністра у справах ветеранів (відповідно до розподілу функціональних повноважень)

Заступник Міністра фінансів (відповідно до розподілу функціональних повноважень)

Заступник Міністра цифрової трансформації (відповідно до розподілу функціональних повноважень)

Заступник Міністра юстиції (відповідно до розподілу функціональних повноважень)

Додаток 2
до постанови Кабінету Міністрів України
від 5 жовтня 2020 р. № 921

СКЛАД

Урядового комітету з питань національної безпеки і оборони, стратегічних галузей промисловості, паливно-енергетичного комплексу та інфраструктури
Віце-прем’єр-міністр України — Міністр з питань стратегічних галузей промисловості, голова Урядового комітету

Міністр Кабінету Міністрів України, перший заступник голови Урядового комітету
Міністр оборони, заступник голови Урядового комітету

Міністр енергетики
Міністр інфраструктури

Заступник Міністра з питань реінтеграції тимчасово окупованих територій (відповідно до розподілу функціональних повноважень)

Заступник Міністра закордонних справ (відповідно до розподілу функціональних повноважень)
Заступник Міністра освіти і науки (відповідно до розподілу функціональних повноважень)

Заступник Міністра розвитку економіки, торгівлі та сільського господарства (відповідно до розподілу функціональних повноважень)

Заступник Міністра у справах ветеранів (відповідно до розподілу функціональних повноважень)

Заступник Міністра фінансів (відповідно до розподілу функціональних повноважень)

Заступник Міністра цифрової трансформації (відповідно до розподілу функціональних повноважень)

Заступник Голови СБУ (за згодою)
Заступник Голови Служби зовнішньої розвідки (за згодою)

Додаток 3
до постанови Кабінету Міністрів України
від 5 жовтня 2020 р. № 921

СКЛАД

Урядового комітету з питань реінтеграції тимчасово окупованих територій та соціальної політики
Віце-прем’єр-міністр України — Міністр з питань реінтеграції тимчасово окупованих територій, голова Урядового комітету

Міністр Кабінету Міністрів України, перший заступник голови Урядового комітету
Міністр соціальної політики, заступник голови Урядового комітету

Міністр у справах ветеранів
Заступник Міністра внутрішніх справ (відповідно до розподілу функціональних повноважень)

Заступник Міністра енергетики (відповідно до розподілу функціональних повноважень)

Заступник Міністра з питань стратегічних галузей промисловості (відповідно до розподілу функціональних повноважень)

Заступник Міністра закордонних справ (відповідно до розподілу функціональних повноважень)

Заступник Міністра захисту довкілля та природних ресурсів (відповідно до розподілу функціональних повноважень)

Заступник Міністра інфраструктури (відповідно до розподілу функціональних повноважень)

Заступник Міністра культури та інформаційної політики (відповідно до розподілу функціональних повноважень)

Заступник Міністра молоді та спорту (відповідно до розподілу функціональних повноважень)

Заступник Міністра оборони (відповідно до розподілу функціональних повноважень)

Заступник Міністра освіти і науки (відповідно до розподілу функціональних повноважень)

Заступник Міністра охорони здоров’я (відповідно до розподілу функціональних повноважень)

Заступник Міністра розвитку громад та територій (відповідно до розподілу функціональних повноважень)

Заступник Міністра розвитку економіки, торгівлі та сільського господарства (відповідно до розподілу функціональних повноважень)

Заступник Міністра фінансів (відповідно до розподілу функціональних повноважень)

Заступник Міністра цифрової трансформації (відповідно до розподілу функціональних повноважень)

Заступник Міністра юстиції (відповідно до розподілу функціональних повноважень)

Додаток 4
до постанови Кабінету Міністрів України
від 5 жовтня 2020 р. № 921

СКЛАД

Урядового комітету з питань цифрової трансформації, розвитку громад і територій, освіти, науки та інновацій, охорони здоров’я, захисту довкілля, економічної, фінансової, правової політики та правоохоронної діяльності
Віце-прем’єр-міністр України — Міністр цифрової трансформації, голова Урядового комітету

Міністр Кабінету Міністрів України, перший заступник голови Урядового комітету
Міністр юстиції, заступник голови Урядового комітету

Міністр внутрішніх справ
Міністр захисту довкілля та природних ресурсів

Міністр освіти і науки
Міністр охорони здоров’я
Міністр розвитку громад та територій

Міністр розвитку економіки, торгівлі та сільського господарства
Міністр фінансів

Заступник Міністра енергетики (відповідно до розподілу функціональних повноважень)

Заступник Міністра з питань реінтеграції тимчасово окупованих територій (відповідно до розподілу функціональних повноважень)

Заступник Міністра з питань стратегічних галузей промисловості (відповідно до розподілу функціональних повноважень)

Заступник Міністра закордонних справ (відповідно до розподілу функціональних повноважень)

Заступник Міністра інфраструктури (відповідно до розподілу функціональних повноважень)

Заступник Міністра культури та інформаційної політики (відповідно до розподілу функціональних повноважень)

Заступник Міністра молоді та спорту (відповідно до розподілу функціональних повноважень)

Заступник Міністра оборони (відповідно до розподілу функціональних повноважень)

Заступник Міністра соціальної політики (відповідно до розподілу функціональних повноважень)

Заступник Міністра у справах ветеранів (відповідно до розподілу функціональних повноважень)

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

РОЗПОРЯДЖЕННЯ
від 28 вересня 2020 р. № 1180-р
Київ

Про підписання Додаткової угоди № 1 між Урядом України та Європейською Комісією, що діє від імені Європейського Союзу, про внесення змін до Угоди про фінансування «Програма технічного співробітництва 2017 року» (ENI/2017/040-378)

Схвалити проект Додаткової угоди № 1 між Урядом України та Європейською Комісією, що діє від імені Європейського Союзу, про внесення змін до Угоди про фінансування «Програма технічного співробітництва 2017 року» (ENI/2017/040-378).

Уповноважити Віце-прем’єр-міністра з питань європейської та євроатлантичної інтеграції України Стефанішину Ольгу Віталіївну підписати зазначену Угоду.

Прем’єр-міністр України Д. ШМИГАЛЬ

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

РОЗПОРЯДЖЕННЯ
від 30 вересня 2020 р. № 1182-р
Київ

Про визначення кількості заступників Голови Державної служби України з питань геодезії, картографії та кадастру

Визначити, що Голова Державної служби України з питань геодезії, картографії та кадастру може мати п’ятьох заступників, у тому числі одного першого.

Прем’єр-міністр України Д. ШМИГАЛЬ

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

РОЗПОРЯДЖЕННЯ
від 30 вересня 2020 р. № 1186-р
Київ

Про внесення змін у додаток 14 до розпорядження Кабінету Міністрів України від 18 грудня 2019 р. № 1327

Внести зміни у додаток 14 до розпорядження Кабінету Міністрів України від 18 грудня 2019 р. № 1327 «Про погодження розподілу додаткової дотації на здійснення переданих з державного бюджету видатків з утримання закладів освіти та охорони здоров’я між місцевими бюджетами у 2020 році», виклавши його в редакції, що додається.

Прем’єр-міністр України Д. ШМИГАЛЬ

Додаток 14

до розпорядження Кабінету Міністрів України
від 18 грудня 2019 р. № 1327
(в редакції розпорядження Кабінету Міністрів
України від 30 вересня 2020 р. № 1186-р)

Розподіл

додаткової дотації на здійснення переданих з державного бюджету видатків з утримання закладів освіти та охорони здоров’я між місцевими бюджетами Одеської області на 2020 рік

Код бюджету	Назва місцевого бюджету адміністративно-територіальної одиниці	Обсяг, тис. гривень
15100000000	Обласний бюджет Одеської області	181 021,5
15301200000	Районний бюджет Ананьївського району	5 465,8
15302200000	Районний бюджет Арцизького району	9 348,8
15303200000	Районний бюджет Балтського району	1 560,2
15304200000	Районний бюджет Березівського району	3 562,8
15305200000	Районний бюджет Білгород-Дністровського району	7073,3
15306200000	Районний бюджет Біляївського району	19 416
15307200000	Районний бюджет Болградського району	12 277,1
15308200000	Районний бюджет Великомихайлівського району	1 859,1
15309200000	Районний бюджет Іванівського району	4286,7
15310200000	Районний бюджет Ізмаїльського району	11 862,1
15311200000	Районний бюджет Кілійського району	2 879,8
15312200000	Районний бюджет Кодимського району	7103,7
15313200000	Районний бюджет Лиманського району	11 299
15315200000	Районний бюджет Окнянського району	1 111,8
15316200000	Районний бюджет Любашівського району	4 569,7
15317200000	Районний бюджет Миколаївського району	6 940,8
15318200000	Районний бюджет Овідіопольського району	10 725,8
15319200000	Районний бюджет Ренійського району	7 172
15320200000	Районний бюджет Роздільнянського району	11 653,9
15321200000	Районний бюджет Савранського району	3 960,7
15322200000	Районний бюджет Саратського району	11 900,7
15323200000	Районний бюджет Тарутинського району	14 574
15324200000	Районний бюджет Татарбунарського району	10 164,3
15325200000	Районний бюджет Захарівського району	3 617,6
15326200000	Районний бюджет Ширяївського району	3 337
15501000000	Бюджет Балтської міської об’єднаної територіальної громади	4 851,5
15502000000	Бюджет Біляївської міської об’єднаної територіальної громади	3 460,2
15503000000	Бюджет Великомихайлівської селищної об’єднаної територіальної громади	3 010,4
15504000000	Бюджет Красносілської сільської об’єднаної територіальної громади	2 197,7
15505000000	Бюджет Маралівської сільської об’єднаної територіальної громади	1 416,9
15506000000	Бюджет Розквітівської сільської об’єднаної територіальної громади	1 203
15507000000	Бюджет Тузлівської сільської об’єднаної територіальної громади	595,4
15508000000	Бюджет Новокахальчеської сільської об’єднаної територіальної громади	695,6
15509000000	Бюджет Затишанської селищної об’єднаної територіальної громади	1 160,9
15510000000	Бюджет Ширяївської селищної об’єднаної територіальної громади	2 768,7
15511000000	Бюджет Коноплянської сільської об’єднаної територіальної громади	1 724,8
15512000000	Бюджет Ясківської сільської об’єднаної територіальної громади	2 368,3
15513000000	Бюджет Куяльницької сільської об’єднаної територіальної громади	5 679,4
15514000000	Бюджет Березівської міської об’єднаної територіальної громади	2 478,5
15515000000	Бюджет Старокозацької сільської об’єднаної територіальної громади	2 682,2
15516000000	Бюджет Шабівської сільської об’єднаної територіальної громади	4 074,6
15517000000	Бюджет Вилківської міської об’єднаної територіальної громади	2 539,6
15518000000	Бюджет Авангардівської селищної об’єднаної територіальної громади	1 662
15519000000	Бюджет Дальницької сільської об’єднаної територіальної громади	2 098,3
15520000000	Бюджет Лиманської сільської об’єднаної територіальної громади	997,1
15521000000	Бюджет Маяківської сільської об’єднаної територіальної громади	2 458,3
15522000000	Бюджет Цебриківської селищної об’єднаної територіальної громади	972,3
15523000000	Бюджет Знам’янської сільської об’єднаної територіальної громади	2 298,5
15524000000	Бюджет Мологіської сільської об’єднаної територіальної громади	3 512,2
15525000000	Бюджет Таїрівської селищної об’єднаної територіальної громади	1 443,9
15526000000	Бюджет Кілійської міської об’єднаної територіальної громади	5 094,8
15527000000	Бюджет Любашівської селищної об’єднаної територіальної громади	2 229,2
15528000000	Бюджет Окнянської селищної об’єднаної територіальної громади	3 895,7
15529000000	Бюджет Визирської сільської об’єднаної територіальної громади	2 012
15530000000	Бюджет Великобуялицької сільської об’єднаної територіальної громади	1 398,1
15531000000	Бюджет Великопольської сільської об’єднаної територіальної громади	1 123,6
	Нерозподілений залишок	9 705,9
	Усього	452 553,8

ЄВРОПЕЙСЬКИЙ СУД З ПРАВ ЛЮДИНИ ТА УКРАЇНА

СПРАВА «РАСПРЯХІН ПРОТИ УКРАЇНИ» (CASE OF RASPRYAKHIN v. UKRAINE)

(заява № 70878/12)

Стислий виклад рішення від 28 травня 2020 року

У липні 2009 року заявника було затримано за підозрою у вчиненні злочину. Під час слідства заявник тримався під вартою і суди неодноразово продовжували обраний йому запобіжний захід до 04.11.2011, посилаючись на одні і ті ж підстави.

13.12.2011 районний суд повернув справу на додаткове досудове розслідування. Запобіжний захід у вигляді тримання під вартою був залишений без змін як районним, так і апеляційним судами. Апеляційний суд продовжив строк тримання заявника під вартою до 05.08.2012.

03.09.2012 районний суд провів підготовче судове засідання, на якому вирішив направити справу на розгляд до іншого суду та залишив без змін обраний заявнику запобіжний захід.

У жовтні 2014 року Кіровоградський районний суд Кіровоградської області звільнив заявника з-під варті. Загальна тривалість тримання заявника під вартою під час досудового слідства становила п'ять років і три місяці. Протягом цього періоду він тримався у Кіровоградському слідчому ізоляторі (далі — СІЗО).

До Європейського суду з прав людини (далі — Європейський суд) заявник скаржився за статтею 3 та пунктами 1 і 3 статті 5 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод (далі — Конвенція) на неналежні умови тримання під вартою, а також на незаконне та необґрунтовано тривале тримання його під вартою.

Розглядаючи скаргу заявника щодо неналежних умов тримання в СІЗО, Європейський суд взяв до уваги наданий заявником детальний опис умов тримання та письмові показання свідків, твердження заявника щодо проблем з особистим простором, освітленням, вентиляцією та санітарно-побутовими умовами, фотографії та висновки Комітету з питань запобігання катуванням як нелюдському або такому, що принижує гідність, поводженню чи покаранню, який відвідав СІЗО у вересні 2009 року, тобто у період перебування там заявника. Європейський суд дійшов висновку, що було порушено статтю 3 Конвенції.

Посилаючись на свою попередню практику у справах проти України, Європейський суд визнав несумісним з принципами юридичної визначеності та захисту від свавільня тримання заявника під вартою з 04.11.2011 до 13.12.2011 та з 05.08.2012 до 03.09.2012, оскільки воно відбувалося без рішення суду і у зв'язку з цим констатував порушення пункту 1 статті 5 Конвенції.

Європейський суд констатував порушення пункту 3 статті 5 Конвенції у зв'язку з тим, що органи державної влади, не оцінивши конкретні факти або не розглянувши можливість застосування інших запобіжних заходів як альтернативу триманню під вартою під час досудового слідства, та по суті постійно посилаючись на тяжкість обвинувачень і ризик ухилення або перешкоджання заявником слідству, продовжували строк тримання його під вартою під час провадження на підставах, які не можуть вважатися «достатніми» та «відповідними», щоб виправдати його тривалість.

ЗА ЦИХ ПІДСТАВ СУД ОДНОГОЛОСНО

«1. *Оголошує* прийнятними скарги заявника за статтею 3 та пунктами 1 і 3 статті 5 Конвенції;

2. *Постановляє*, що було порушено статтю 3 Конвенції у зв'язку з умовами тримання його під вартою у Кіровоградському СІЗО;

3. *Постановляє*, що було порушено пункти 1 і 3 статті 5 Конвенції у зв'язку зі свавільністю тримання його під вартою з 04 листопада до 13 грудня 2011 року та з 05 серпня до 03 вересня 2012 року, а також відсутністю відповідних і достатніх підстав для тримання його під вартою;

4. *Постановляє*, що:

(а) упродовж трьох місяців держава-відповідач повинна сплатити заявнику такі суми, які мають бути конвертовані в національну валюту держави-відповідача за курсом на день здійснення платежу;

(і) 10 000 (десять тисяч) євро та додатково суму будь-якого податку, що може нараховуватись, в якості відшкодування моральної шкоди;

(іі) 150 (сто п'ятдесят) євро та додатково суму будь-якого податку, що може нараховуватись заявнику, в якості компенсації судових та інших витрат, які мають бути сплачені на банківський рахунок представника заявника, пана М.О. Тарахкала;

(b) із закінченням зазначеного тримісячного строку до остаточного розрахунку на зазначені суми нараховуватиметься простий відсоток (*simple interest*) у розмірі граничної позичкової ставки Європейського центрального банку, яка діятиме в період несплати, до якої має бути додано три відсоткові пункти;

5. *Відхилиє* решту вимог заявника щодо справедливої сатисфакції».

СПРАВА «ГОНЧАРУК ТА ІНШІ ПРОТИ УКРАЇНИ» (CASE OF GONCHARUK AND OTHERS v. UKRAINE)

(заява № 25837/18 та 2 інші)

Стислий виклад рішення від 04 червня 2020 року

Під час тримання під вартою заявники страждали на серйозні захворювання, які впливали на їх повсякденну діяльність.

До Європейського суду з прав людини (далі — Європейський суд) заявники скаржилися за статтею 3 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод (далі — Конвенція) на ненадання їм належної медичної допомоги під час тримання під вартою. Крім того, заявники у заявах № 25837/18 та № 37975/18 скаржилися за статтею 13 Конвенції на відсутність ефективного національного засобу юридичного захисту у зв'язку з ненаданням належної медичної допомоги під час тримання під вартою, а заявник у заяві № 37975/18 також скаржився за статтею 3 Конвенції на неналежні умови тримання його під вартою.

Розглянувши скарги заявників та пославшись на свою попередню практику у справах проти України, Європейський суд підкреслив, що медична допомога, яка надається в установвах виконання покарань, має бути належною та відповідати тому рівню допомоги, яку державні органи зобов'язалися надавати для всього населення. Беручи до уваги свою практику з цього питання, Європейський суд дійшов висновку, що у цій справі заявники не отримали випірної та належної медичної допомоги під час тримання під вартою та вказав на відсутність ефективного національного засобу юридичного захисту у зв'язку з ненаданням належної медичної допомоги, і констатував порушення статті 3 та 13 Конвенції.

ЗА ЦИХ ПІДСТАВ СУД ОДНОГОЛОСНО

«1. *Вирішує* об'єднати заяви;

2. *Оголошує* заяви прийнятними;

3. *Постановляє*, що ці заяви свідчать про порушення статті 3 Конвенції у зв'язку з неналежною медичною допомогою під час тримання під вартою;

4. *Постановляє*, що було порушено Конвенцію щодо інших скарг, висунутих за усталеною практикою Суду (див. таблицю у додатку);

5. *Постановляє*, що:

(а) упродовж трьох місяців держава-відповідач повинна сплатити заявникам суми, зазначені у таблиці в додатку, які мають бути конвертовані в національну валюту держави-відповідача за курсом на день здійснення платежу;

(b) із закінченням зазначеного тримісячного строку до остаточного розрахунку на зазначені суми нараховуватиметься простий відсоток (*simple interest*) у розмірі граничної позичкової ставки Європейського центрального банку, яка діятиме в період несплати, до якої має бути додано три відсоткові пункти.»

СПРАВА «ПОВОРОЗНИЙ ПРОТИ УКРАЇНИ» (CASE OF POVOROZNYI v. UKRAINE)

(заява № 5276/13)

Стислий виклад рішення від 04 червня 2020 року

Під час тримання під вартою заявник страждав на серйозні захворювання, які впливали на його повсякденну діяльність.

До Європейського суду з прав людини (далі — Європейський суд) заявник скаржився за статтею 3 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод (далі — Конвенція) на ненадання йому належної медичної допомоги під час тримання під вартою.

Розглянувши скаргу заявника та пославшись на свою попередню практику у справах проти України, Європейський суд підкреслив, що медична допомога, яка надається в установвах виконання покарань, має бути належною та відповідати тому рівню допомоги, яку державні органи зобов'язалися надавати для всього населення. Беручи це до уваги Європейський суд дійшов висновку, що заявник не отримав належної медичної допомоги під час тримання під вартою, і констатував порушення статті 3 Конвенції.

ЗА ЦИХ ПІДСТАВ СУД ОДНОГОЛОСНО

«1. *Оголошує* заяву прийнятною;

2. *Постановляє*, що вона свідчить про порушення статті 3 Конвенції у зв'язку з неналежною медичною допомогою під час тримання під вартою;

3. *Постановляє*, що:

(а) упродовж трьох місяців держава-відповідач повинна сплатити заявнику суми, зазначені у таблиці в додатку, які мають бути конвертовані в національну валюту держави-відповідача за курсом на день здійснення платежу;

(b) із закінченням зазначеного тримісячного строку до остаточного розрахунку на зазначені суми нараховуватиметься простий відсоток (*simple interest*) у розмірі граничної позичкової ставки Європейського центрального банку, яка діятиме в період несплати, до якої має бути додано три відсоткові пункти.»

СПРАВА «АЛЕКСЄЄВ ПРОТИ УКРАЇНИ» (CASE OF ALEKSEYEV v. UKRAINE)

(заява № 15517/19)

Стислий виклад рішення від 04 червня 2020 року

До Європейського суду з прав людини (далі — Європейський суд) заявник скаржився за пунктом 1 статті 6 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод (далі — Конвенція) на порушення принципу рівності сторін у зв'язку з неврученням йому національними судами апеляційної скарги відповідача або неповідмленням його будь-яким іншим чином про апеляційну скаргу, подану у його справі.

Розглянувши скаргу заявника, Європейський суд зазначив, що принцип рівності сторін вимагає надання кожній стороні розумної можливості представити свою справу за таких умов, які не ставлять її у явно гірше становище порівняно з протилежною стороною. Крім цього, кожній стороні має бути забезпечена можливість ознайомитись із зауваженнями або доказами, наданими іншою стороною, у тому числі з апеляційною скарою іншої сторони, та надати власні зауваження з цього приводу.

Європейський суд дійшов висновку, що національний суд, розглянувши подану у справі заявника апеляційну скаргу та не вживши спроб встановити, чи була вона вручена заявнику або чи був він повідомлений про апеляційну скаргу будь-яким іншим чином, позбавив його можливості надати зауваження щодо поданої у його справі апеляційної скарги та не виконав своїх зобов'язань щодо дотримання закріпленого у статті 6 Конвенції принципу рівності сторін. Отже, було порушено пункт 1 статті 6 Конвенції.

ЗА ЦИХ ПІДСТАВ СУД ОДНОГОЛОСНО

«1. *Оголошує* заяву прийнятною;

2. *Постановляє*, що ця заява свідчить про порушення пункту 1 статті 6 Конвенції щодо справедливості цивільного провадження;

3. *Постановляє*, що:

(а) упродовж трьох місяців держава-відповідач повинна сплатити заявнику суму, зазначену у таблиці в додатку; ця сума має бути конвертована в національну валюту держави-відповідача за курсом на день здійснення платежу;

(b) із закінченням зазначеного тримісячного строку до остаточного розрахунку на зазначену суму нараховуватиметься простий відсоток (*simple interest*) у розмірі граничної позичкової ставки Європейського центрального банку, яка діятиме в період несплати, до якої має бути додано три відсоткові пункти.»

СПРАВА «ГАРАГУЛЯ ТА СИЧ ПРОТИ УКРАЇНИ» (CASE GARAGULYA AND SYCH v. UKRAINE)

(заяви № 42361/12 та № 25927/19)

Стислий виклад рішення від 04 червня 2020 року

До Європейського суду з прав людини (далі — Європейський суд) заявники скаржилися за пунктом 1 статті 6 та статтею 13 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод (далі — Конвенція) на надмірну тривалість кримінальних проваджень та відсутність у національному законодавстві ефективного засобу юридичного захисту.

З огляду на всі наявні в Європейського суду документи та відповідно до його практики Європейський суд дійшов висновку, що тривалість судового розгляду у цих справах була надмірною і не відповідала вимозі «розумного строку» та, що у заявників не було ефективного засобу юридичного захисту у зв'язку з цими скаргами і констатував порушення пункту 1 статті 6 та статті 13 Конвенції.

ЗА ЦИХ ПІДСТАВ ЄВРОПЕЙСЬКИЙ СУД ОДНОГОЛОСНО

«1. *Вирішує* об'єднати заяви;

2. *Оголошує* заяви прийнятними;

3. *Постановляє*, що ці заяви свідчать про порушення пункту 1 статті 6 та статті 13 Конвенції у зв'язку з надмірною тривалістю кримінальних проваджень;

4. *Постановляє*, що:

(а) упродовж трьох місяців держава-відповідач повинна сплатити заявникам суми, зазначені у переліку в додатку; ці суми мають бути конвертовані в національну валюту держави-відповідача за курсом на день здійснення платежу;

(b) із закінченням зазначеного тримісячного строку до остаточного розрахунку на вищезазначені суми нараховуватиметься простий відсоток (*simple interest*) у розмірі граничної позичкової ставки Європейського центрального банку, яка діятиме в період несплати, до якої має бути додано три відсоткові пункти.»

СПРАВА «МПП «ФОРТЕЦЯ» ПРОТИ УКРАЇНИ» (CASE OF FORTETSIA, MPP v. UKRAINE)

(заява № 68946/10)

Стислий виклад рішення від 11 червня 2020 року

У листопаді 2004 року підприємство-заявник сплатило Державній виконавчій службі України (далі — ДВС України) за придбаний на прилюдних торгах автокран у рамках виконавчого провадження щодо третіх осіб. Підприємство-заявник перерахувало вартість автокрану на рахунок ДВС України.

У грудні 2005 року суд першої інстанції визнав прилюдні торги недійсними, визнав право власності інших осіб на автокран, та встановив, що начальник відділу ДВС України провів торги не виконавши вимоги ухвали суду, якою було припинене виконавче провадження. Підприємство-заявник у квітні 2009 року подало позов проти місцевого відділу ДВС України про повернення сплаченої за автокран суми. Господарський суд Рівненської області відмовив у задоволенні позову. Суди апеляційної та касаційної інстанцій залишили без змін це рішення у зв'язку з тим, що підприємство-заявник у своєму позові помилково посилалося на статті Цивільного кодексу України, стверджуючи про невиконання ДВС України своїх договірних зобов'язань, тоді як задана шкода була пов'язана з позадоговірними зобов'язаннями.

До Європейського суду з прав людини (далі — Європейський суд) підприємство-заявник скаржилося за статею 1 Першого протоколу до Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод (далі — Конвенція) на позбавлення його майна внаслідок помилки ДВС України і ненадання відшкодування у зв'язку з цим.

Розглянувши скаргу заявника, Європейський суд зазначив, що підприємство-заявника позбавили права власності на майно з вини ДВС України, водночас йому не надали за це відшкодування. У зв'язку з цим Європейський суд встановив, що на підприємство-заявника було покладено непропорційний тягар та констатував порушення статті 1 Першого протоколу до Конвенції.

ЗА ЦИХ ПІДСТАВ СУД ОДНОГОЛОСНО

«1. *Оголошує* заяву прийнятною;

2. *Постановляє*, що було порушено статтю 1 Першого протоколу до Конвенції;

3. *Постановляє*, що:

(а) упродовж трьох місяців держава-відповідач повинна сплатити підприємству-заявнику 8 018,86 (вісім тисяч вісімнадцять євро та вісімдесят шість центів) євро та додатково суму будь-якого податку, що може нараховуватись; ця сума має бути конвертована в національну валюту держави-відповідача за курсом на день здійснення платежу;

(b) із закінченням зазначеного тримісячного строку до остаточного розрахунку на зазначені суми нараховуватиметься простий відсоток (*simple interest*) у розмірі граничної позичкової ставки Європейського центрального банку, яка діятиме в період несплати, до якої має бути додано три відсоткові пункти.»

СПРАВА «ШЕБАЛДІНА ПРОТИ УКРАЇНИ» (CASE OF SHEBALDINA v. UKRAINE)

(заява № 75792/11)

Стислий виклад рішення від 18 червня 2020 року

У 2007 році заявника, колишня педагогічна працівниця державного навчального закладу, звернулася до цього навчального закладу та Державного казначейства України із позовом про стягнення, серед іншого, заборгованості з виплати надбавок за вислугу років та матеріальної допомоги на оздоровлення, передбачених Законом України «Про освіту» та не виплачених за період з 1997 до 2002 років. Білгород-Дністровський міський районний суд задовольнив позов заявниці в цій частині. Проте Апеляційний суд Одеської області скасував це рішення та залишив позов заявниці без задоволення на тій підставі, що відповідна заборгованість мала бути стягнута з Державного бюджету України, а не навчального закладу, який не отримав відповідних коштів з Державного бюджету України. Вищий спеціалізований суд України з розгляду цивільних і кримінальних справ відмовився розглядати по суті подану заявницею касаційну скаргу.

До Європейського суду з прав людини (далі — Європейський суд) заявниця скаржилася за статтею 1 Першого протоколу до Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод (далі — Конвенція) на відмову національних судів присудити їй виплату заборгованості з надбавки за вислугу років і допомоги на оздоровлення, а також за статтею 13 Конвенції на відсутність в її справі ефективного засобу юридичного захисту.

З огляду на обставини справи, Європейський суд дійшов висновку, що остаточна відмова національних судів присудити заявниці виплату надбавок за вислугу років і допомоги на оздоровлення, головним чином через брак бюджетних коштів, була свавільною та такою, що не мала законних підстав, та констатував порушення статті 1 Першого протоколу до Конвенції.

Щодо скарги заявниці на відсутність в її справі ефективного засобу юридичного захисту, Європейський суд вказав, що він розглянув основне юридичне питання, порушене у цій заяві, зробив свої висновки за статтею 1 Першого протоколу до Кон-

венції, а тому немає потреби розглядати, чи було у цій справі також порушено статтю 13 Конвенції.

ЗА ЦИХ ПІДСТАВ СУД ОДНОГОЛОСНО

«1. *Оголошує* прийнятною скаргу за статтею 1 Першого протоколу до Конвенції;

2. *Постановляє*, що було порушено зазначене положення;

3. *Постановляє*, що немає необхідності розглядати скаргу за статтею 13 Конвенції;

4. *Постановляє*, що:

(а) упродовж трьох місяців держава-відповідач повинна сплатити заявниці такі суми, які мають бути конвертовані в національну валюту держави-відповідача за курсом на день здійснення платежу;

(і) 688 (шістсот вісімдесят вісім) євро в якості відшкодування матеріальної шкоди;

(іі) 900 (дев'ятсот) євро в якості відшкодування моральної шкоди та додатково суму будь-якого податку, що може нараховуватись;

(ііі) 257 (двісті п'ятдесят сім) євро в якості компенсації судових та інших витрат і додатково суму будь-якого податку, що може нараховуватись заявниці

(b) із закінченням зазначеного тримісячного строку до остаточного розрахунку на зазначені суми нараховуватиметься простий відсоток (*simple interest*) у розмірі граничної позичкової ставки Європейського центрального банку, яка діятиме в період несплати, до якої має бути додано три відсоткові пункти;

5. *Відхилиє* решту вимог заявниці щодо справедливої сатисфакції.»

СПРАВА «НУР АХМЕД ТА ІНШІ ПРОТИ УКРАЇНИ» (CASE OF NUR AHMED AND OTHERS v. UKRAINE)

(заява № 42779/12 та 5 інших)

Стислий виклад рішення від 18 червня 2020 року

Дев'ять заявників, громадян Сомалі, яких затримали у грудні 2011 року — січні 2012 року, тримали під вартою у відділках міліції до розгляду їх справ судом та поміщення до пунктів тимчасового перебування іноземців та осіб без громадянства, які незаконно перебувають на території України (далі — пункти тимчасового перебування). Заявники оскаржили своє затримання до суду.

До Європейського суду з прав людини (далі — Європейський суд) заявники скаржилися за пунктом 1 статті 5 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод (далі — Конвенція) на незаконне затримання і поміщення їх до пунктів тимчасового перебування. Зокрема, другий — дев'ятий заявники скаржилися на незаконність їхнього затримання та тримання під вартою до ухвалення судом постанов про їхнє затримання. Крім того, усі дев'ять заявників скаржилися, що тримання їх у пунктах тимчасового перебування згідно з постановами суду не відповідали вимогам пункту 1 статті 5 Конвенції у зв'язку з відсутністю рішень про їх видворення, неможливість повернути їх до Сомалі (відсутність документів, що посвідчують особу, відсутність визнаної влади у Сомалі та співпраці між такою владою і українськими органами влади), а також непроведенням належним чином процедури їх видворення. До того ж перший, шостий — дев'ятий заявники скаржилися за пунктом 4 статті 5 Конвенції на недотримання їхнього права ініціювати судові провадження для встановлення законності тримання їх під вартою.

Розглянувши скарги другого — дев'ятого заявників на незаконне затримання та тримання під вартою до ухвалення судом постанов про затримання, Європейський суд зазначив, що проміжок часу між фактичним затриманням заявників та ухваленням постанов про затримання не був задокументований або засвідчений у жодний процесуальний спосіб більше ніж чотирнадцять годин, та констатував порушення пункту 1 статті 5 Конвенції.

Крім того, Європейський суд дійшов висновку про порушення пункту 1 статті 5 Конвенції щодо другого — п'ятого заявників у зв'язку з відсутністю законних підстав для затримання заявників, зокрема відповідного рішення суду або іншого органу про видворення заявників прийнято не було. Таке само не було посылане на жодне інше положення національного законодавства, яке б передбачало законні підстави для затримання заявників.

Також Європейський суд вказав, що оскільки шостому, сьомому та дев'ятому заявникам було надано додатковий захист 10 серпня 2012 року, 05 листопада 2012 року та 22 травня 2012 року відповідно, у зв'язку з чим їх видворення заборонялося, а звільнено їх було лише 17 жовтня 2012 року, 23 листопада 2012 року та 17 жовтня 2012 року відповідно, то в періоди між цими датами тримання заявників під вартою суперечило вимогам пункту 1 статті 5 Конвенції.

Щодо скарг першого, шостого — дев'ятого заявників за пунктом 4 статті 5 Конвенції Європейський суд зазначив, що їхні касаційні скарги були розглянуті Вищим адміністративним судом України лише у травні 2013 року — січні 2015 року, тобто через досить тривалий час після звільнення заявників у жовтні — грудні 2012 року. Європейський суд дійшов висновку, що незважаючи на оперативність розгляду справ заявників в апеляційному суді, провадження в цілому не було «оперативним» через тривалість розгляду у Вищому адміністративному суді України і той факт, що він не був завершений до звільнення заявників. Європейський суд констатував порушення пункту 4 статті 5 Конвенції щодо першого, шостого — дев'ятого заявників.

ЗА ЦИХ ПІДСТАВ СУД ОДНОГОЛОСНО

1. *Вирішує* об'єднати заяви;

2. *Оголошує* неприйнятними: (і) скарги першого і восьмої заявників на те, що тримання їх під вартою на підставі постанов національного суду про затримання не відповідає пункту 1 статті 5 Конвенції, та (іі) скарги шостого, сьомого та дев'ятого заявників, що тримання їх під вартою на підставі постанов національного суду до 10 серпня, 05 листопада та 22 травня 2012 року відповідно не відповідає пункту 1 статті 5 Конвенції;

3. *Оголошує* решту скарг у заявах прийнятними;

4. *Постановляє*, що було порушено пункт 1 статті 5 Конвенції щодо другого — дев'ятого заявників у зв'язку з відсутністю протоколів про їхнє затримання та триманням їх під вартою до ухвалення постанов суду про їхнє затримання;

5. *Постановляє*, що було порушено пункт 1 статті 5 Конвенції щодо другого — п'ятого заявників у зв'язку з триманням їх під вартою на підставі постанов національного суду про їхнє затримання за відсутності рішення про їхнє видворення;

6. *Постановляє*, що було порушено пункт 1 статті 5 Конвенції щодо шостого заявника у зв'язку з триманням його під вартою з 10 серпня до 17 жовтня 2012 року, щодо сьомого заявника у зв'язку з триманням його під вартою з 05 до 23 листопада та щодо дев'ятого заявника у зв'язку з триманням його під вартою з 22 травня до 17 жовтня 2012 року;

ОГОЛОШЕННЯ

— водне середовище — побутові стоки, поверхневі стоки;
— геологічне середовище — під час проведення будівельних робіт в межах нормативних вимог;
— земельні ресурси — порушення верхнього шару ґрунту під час проведення будівельних робіт в межах нормативних вимог;
— рослинний та тваринний світ — в межах нормативних вимог.
щодо технічної альтернативи 2
— клімат і мікроклімат — відсутній;
— повітряне середовище — викиди від ДВЗ автотранспорту, котельні в межах нормативних вимог;
— водне середовище — побутові стоки, поверхневі стоки;
— геологічне середовище — під час проведення будівельних робіт в межах нормативних вимог;
— земельні ресурси — порушення верхнього шару ґрунту під час проведення будівельних робіт в межах нормативних вимог;
— рослинний та тваринний світ — в межах нормативних вимог.
щодо територіальної альтернативи 1
Прийняті санітарно-гігієнічні, протипожежні, містобудівельні й територіальні обмеження згідно діючих нормативних документів.
щодо територіальної альтернативи 2
Не розглядається у зв'язку із отриманням Містобудівних умов та обмежень забудови земельної ділянки за №168/17/012/009.17 від 09.02.2017 р.

9. Належність планованої діяльності до першої чи другої категорії видів діяльності та об'єктів, які можуть мати значний вплив на довкілля та підлягають оцінці впливу на довкілля (зазначити відповідний пункт і частину статті 3 Закону України «Про оцінку впливу на довкілля»)

Планована діяльність належить до другої категорії видів планованої діяльності та об'єктів, які можуть мати вплив на довкілля та підлягають оцінці впливу на довкілля відповідно пункту 10 частини 3 статті 3 Закону України «Про оцінку впливу на довкілля» № 2059-VIII від 23 травня 2017 року.

10. Наявність підстав для здійснення оцінки транскордонного впливу на довкілля (в тому числі наявність значного негативного транскордонного впливу на довкілля та перелік держав, довкілля яких може зазнати значного негативного транскордонного впливу (зачеплених держав))

Підстави для здійснення оцінки транскордонного впливу на довкілля відсутні.

11. Планований обсяг досліджень та рівень деталізації інформації, що підлягає включенню до звіту з оцінки впливу на довкілля

Планований обсяг досліджень та рівень деталізації інформації, що підлягає включенню до звіту з оцінки впливу на довкілля, приймається у відповідності із ст.6 Закону України «Про оцінку впливу на довкілля» №2059-VIII від 23 травня 2017 року.

ЗАЯВА ПРО НАМИРИ
1. Інвестор (замовник) –
ТОВ «ТАУН ЛЕНД КОМПАНІ»
2. Місце розташування майданчиків (траси) будівництва (варіанти) — діюча підстанція 35/10 кВ «Довженківська», що підлягає реконструкції, знаходиться у м. Києві, по вул. Довженківська, 12Б.
3. Характеристика діяльності (об'єкта) — для забезпечення електроенергією нових та існуючих споживачів. Передавання електроенергії не належить до об'єктів, що становлять підвищену екологічну небезпеку.
Технічні і технологічні дані: продукція не виробляється.
4. Соціально-економічна необхідність планованої діяльності — перетворення електричної енергії, задоволення потреб електропостачання нових та підвищення надійності живлення існуючих споживачів.
5. Потреба в ресурсах при будівництві і експлуатації:
земляних — роботи виконуються на території ПС «Довженківська»;
сировинних — розробка кар'єрів поблизу об'єкта не передбачається, будівництво ведеться на заведених матеріалах;
енергетичних — (паливо, електроенергія, тепло) — електропостачання будівництва від системи власних потреб підстанції;
водних — заведена вода (реконструкція): від спорудженої мережі водопроводу на ПС (експлуатація);
трудових — забезпечує Генпідрядник.
6. Транспортне забезпечення (при будівництві і експлуатації) — Генпідрядник та Замовник.
7. Екологічні та інші обмеження планованої діяльності за варіантами — відсутні.
8. Необхідна еколого-інженерна підготовка і захист території за варіантами — вирішується у проекті.
9. Можливі впливи планованої діяльності (при будівництві і експлуатації) на навколишнє середовище:
клімат і мікроклімат — відсутні;
повітряне — відсутні;
водне — відсутні;
ґрунт — відсутні;
рослинний і тваринний світ, заповідні об'єкти — відсутні;
навколишнє соціальне середовище (населення) — відсутні;
навколишнє техногенне середовище — відсутні.
10. Відходи виробництва і можливість їх повторного використання, утилізації, знешкодження або безпечного захоронення — відсутні.
11. Обсяги виконання ОВНС — відповідно до ДБН А.2.2-1-2003.
12. Участь громадськості — вимоги не висувались.

ПРАТ «ХАРКІВСЬКА МУНІЦИПАЛЬНА СТРАХОВА КОМПАНІЯ»
У зв'язку із втратою банків договорів/полісів страхування цивільно-правової відповідальності власників наземних транспортних засобів, вважати недійсними наступні банків поліси:
AB/4982922, AB/4985195, AB/4986351, AE/3848161, AC/0055422, AC/0060716, AC/0062301, AC/0062302, AC/0062303, AC/0062340, AC/0062874, AC/0062878, AC/0063151, AC/3811144, AC/3811482, AC/3812681, AC/3812745, AC/3813787, AC/8372625, AC/8373225, AC/8376650, AI/6382595, AI/6383413, AI/6385598, AI/6386151, AI/6386164, AI/6386225, AI/6386447, AI/1009191, AI/1009196, AI/1009291, AI/1009299, AI/1009300, AI/1009780, AI/6490116, AI/6490287, AI/6490306, AI/6490307, AI/6490308, AI/6490309, AI/6490310, AI/6490323, AI/6490324, AI/6490958, AI/6493043, AI/4027891, AI/4027892, AI/4027893, AI/4027894, AI/4027895, AI/4027896, AI/4027897, AI/4027898, AI/4027899, AI/4027900, AI/7397831, AI/7741459, AI/8219956, AI/8219957, AI/8458296, AI/8459706, AI/8591126, AI/8591433, AI/8758546, AI/8758550, AI/8868654, AI/9417451, AI/9417452, AI/9417453, AI/9417454, AI/9417455, AI/9417456, AI/9417457, AI/6535500, AO/1389258, AO/1728788, AO/4148748, AO/4471724, AP/4048554.
(Наказ № 18 від 05.10.2020р.).

ПОВІСТКА ПРО ВИКЛИК ПІДОЗРЮВАНОГО при здійсненні спеціального досудового розслідування
Підозрюваний Темербек Юрій Миколайович, 06.06.1970 р.н., зареєстрований за адресою: Донецька область, м. Новоазовськ, вул. Леніна, буд.15, кв.6, вам необхідно з'явитися на 10 год. 00 хв. 12 жовтня 2020 року до слідчого Першого слідчого відділу Територіального управління Державного бюро розслідувань, розташованого у місті Краматорську, Дрозда Антона Миколайовича (Донецька область, м. Маріуполь, просп. Металургів, 193 каб. 515) для вручення вам письмового повідомлення про зміну раніше повідомленої підозри, відкриття та ознайомлення із матеріалами кримінального провадження, вручення обвинувального акта та реєстру матеріалів досудового розслідування у кримінальному провадженні №22015050000000226 від 07.05.2015 за ч. 1 ст. 258-3 КК України, у порядку ст. 290 КПК України при здійсненні спеціального досудового розслідування.
У разі неприбуття на виклик або ухилення від явки на виклик настають наслідки, передбачені ст.139 КПК України.

Оголошення
щодо продажу активів (майна) ПУБЛІЧНОГО АКЦІОНЕРНОГО ТОВАРИСТВА «УКРАЇНСЬКИЙ КОМУНАЛЬНИЙ БАНК»

Номер лота	Короткий опис активів (майна) в лоті
GL22N019100	Нежитлова будівля з господарськими спорудами, загальною площею 899,2 кв.м. за адресою Луганська обл., м. Северодонецьк, вул. Федоренка (Паризької Комуні), будинок 21 (реєстраційний № 885045044129) та основні засоби у кількості 802 од.
Дата проведення відкритих торгів (аукціону)/електронного аукціону	Перші відкриті торги (аукціон) — 27.10.2020 Другі відкриті торги (аукціон) — 17.11.2020
Електронна адреса для доступу до відкритих торгів (аукціону)/електронного аукціону	www.prozorro.sale
Час проведення відкритих торгів (аукціону)/електронного аукціону	Точний час початку проведення відкритих торгів(аукціону)/електронного аукціону по кожному лоту вказується на веб-сайті www.prozorro.sale
Детальна інформація щодо лота	http://www.fg.gov.ua/assets-selling

ПОВІСТКА ПРО ВИКЛИК
Обвинувачений Артюх В'ячеслав Леонідович, 02.04.1988 року народження, відповідно до ст.ст. 134, 135, 323 КПК України викликається на 15 год. 00 хв. 19.10.2020 року до Хмельницького міськрайонного суду (м. Хмельницький, вул. Героїв Майдану, 54, каб. № 404, **суддя Антонюк О.В.**, тел. (0382) 67-15-64) для проведення судового засідання у кримінальному провадженні № 22015240000000024 за ч. 1 ст. 258-3 КК України. Поважні причини неприбуття особи на виклик передбачені у ст. 138 КПК України. Наслідки неприбуття на виклик передбачені у ст. 139 КПК України.

ПОВІСТКА ПРО ВИКЛИК
Обвинувачений Докунін Кирило Олександрович, 22.01.1975 року народження, відповідно до ст.ст. 134, 135, 323 КПК України викликається на 14 год. 00 хв. 19.10.2020 року до Хмельницького міськрайонного суду (м. Хмельницький, вул. Героїв Майдану, 54, каб. 411, **суддя Антонюк О.В.**, тел. (0382) 67-15-64) для проведення підготовчого судового засідання у кримінальному провадженні № 22015240000000011 за ч. 1 ст. 258-3 КК України. Поважні причини неприбуття особи на виклик передбачені у ст. 138 КПК України. Наслідки неприбуття на виклик передбачені у ст. 139 КПК України.

ПОВІСТКА ПРО ВИКЛИК
Обвинувачений Протасенко Михайло Михайлович, 15.11.1968 року народження, відповідно до ст.ст. 134, 135, 323 КПК України викликається в судове засідання на 16 год. 00 хв. 19 жовтня 2020 року до Хмельницького міськрайонного суду Хмельницької області (м. Хмельницький, вул. Героїв Майдану, 54, каб. 208, (2 поверх) **головуюча — суддя Бацуца Т.М.**, конт. тел. (0382) 76-28-40, або (0382) 76-29-07) для проведення судового розгляду у кримінальному провадженні № 22017240000000016 про обвинувачення Протасенка Михайла Михайловича за ч. 1 ст. 258³ КК України. Поважні причини та наслідки неприбуття на виклик передбачені ст.ст. 138, 139 КПК України.

П'ятою Харківською державною нотаріальною конторою заведено спадкову справу за №528/2020 щодо майна померлої 08 березня 2020 року **МЕЗЕНЦОВОЇ Валентини Миколаївни**, 1953 року народження. Зареєстроване на день смерті місце проживання: місто Харків, вулиця Гарібальді, буд. 12, квартира № 24. Спадкоємцем необхідно протягом місяця від публікації оголошення надати до нотаріальної контори за адресою: 61146, м. Харків, вул. Валентинівська, 27-Г, докази прийняття ними цієї спадщини.

ПОВІСТКА ПРО ВИКЛИК
Обвинувачений Сарафанюк Валерій Євгенович, 15.05.1966 року народження, відповідно до ст.ст. 134, 135, 323 КПК України викликається в судове засідання на 17 год. 00 хв. 19 жовтня 2020 року до Хмельницького міськрайонного суду Хмельницької області (м. Хмельницький, вул. Героїв Майдану, 54, каб. 401, **головуючий — суддя Навроцький В.А.**, конт. тел. (0382) 65-74-43) для проведення судового засідання у кримінальному провадженні № 22015240000000043 про обвинувачення Сарафанюка Валерія Євгеновича, у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 258-3 КК України. Поважні причини та наслідки неприбуття на виклик передбачені ст.ст. 138, 139 КПК України.

Відкриті спадкові справи після смерті:
31.07.2020 р. **ТРОФИМЕНКО Любові Іванівни**, 23.02.1951 р.н.;
03.06.2020 р. **ЛАВРУШИНОЇ Ольги Іванівни**, 11.01.1941 р.н.;
22.04.2020 р. **ТЕРЕХОВА Олексія Валерійовича**, 06.02.1975 р.н.;
01.07.2020 р. **ГЛУХОВОЇ Ганни Петрівни**, 17.01.1931 р.н.;
21.08.2020 р. **КОЛЬЦОВОЇ Алли Миколаївни**, 23.02.1946 р.н., викликаються спадкоємці.

Приватний нотаріус Дніпровського міського нотаріального округу Л.Г. Долгополова, вул. Калинова, буд. 12, кв. 3, м. Дніпро.

Токмацький районний суд Запорізької області викликає обвинуваченого Галунку Олександра Олексійовича, 23.05.1996 р.н. (зареєстроване місце проживання: Донецька область, Слов'янський район, м. Миколаївка, вул. Островського, 16, кв. 6) у підготовчє судовє засідання для здійснення спеціального судового провадження у кримінальному провадженні № 22019050000000217, внесеному до Єдиного державного реєстру досудових розслідувань від 02.10.2019 року (справа № 328/769/20) за обвинуваченням Галунки О.О. у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 258-3 КК України, яке відбудеться 20.10.2020 року о 14-00 годині в залі судового засідання за адресою: Запорізька область, м. Токмак, вул. Володимирська, 28. У разі неявки обвинуваченого Галунки О.О. кримінальне провадження буде здійснюватися за його відсутності. Колегія суддів: **головуючий суддя Петренко Л.В., судді: Новікова Н.В., Андрищенко О.Ю.**

Вважати втраченим Свідоцтво про реєстрацію «ПРЕДСТАВНИЦТВА «ВАТ-«КЗОЦМ», реєстраційний №: ПІ-4633, видане 12 серпня 2011 року
Міністерством Економіки України.

16 жовтня 2020 року о 10.00 год. в приміщенні приватного нотаріуса Білоцерківського міського нотаріального округу Київської області Зінченко О.А. за адресою: місто Біла Церква, бульвар Олександрійський, буд. 12, приміщення 1, Київської області відбудеться оформлення спадкових прав на майно померлої 30 вересня 2019 року **БАРКУЛОВОЇ Раїси Марківни**.
Прошу всіх осіб, які мають право на спадкування, звернутись за оформленням спадкових прав.

Втрачене посвідчення №395, видане 16.09.2019 ІАБ ДУС
на ім'я Жегалов Сергій Васильович,
вважати недійсним.

Повідомляємо, що відкрито спадкову справу після померлої 15.04.2019 року **НІКОЛЕНКО ЛЮДМИЛИ ВАСИЛІВНИ**, 18.10.1937 року народження, місце народження м. Куп'янськ, Харківська область.
Всіх спадкоємців за законом та заповітом запрошуємо до приватного нотаріуса Куп'янського міського нотаріального округу Харківської області Литвиної І.В. за адресою: Харківська область, місто Куп'янськ, площа Центральна, будинок № 27-а в строк до 10.11.2020 року.

Повістка про виклик
Національне антикорупційне бюро України, відповідно до вимог ст.ст. 111, 112, 133, 135, 137 КПК України, викликає підозрюваного Корніленкова Ігоря Петровича, 19.10.1965 р.н., зареєстрованого за адресою: вул. Московська, 41/8, кв. 62, м. Київ, 13 жовтня 2020 року об 11 год. 30 хв. до Національного антикорупційного бюро України (вул. В. Сурикова, 3, м. Київ) до старшого детектива Національного бюро Войтюка Р.В. (тел.: (044) 246-32-80) для допиту як підозрюваного у кримінальному провадженні № 52016000000000235 від 11.07.2016.

ВІСТІ ЗВІДУСІЛЬ

Щоб «Одна з нас» прийшла поміж нас

ПРОЄКТ. Як книжка про жінок непростой долі підтримує тих, кому випали важкі випробування

Ольга ЛОБАРЧУК
для «Урядового кур'єра»

Нещодавно чернівецький видавничий дім «Букрек» спільно з київською журналісткою, письменницею, лауреаткою всеукраїнських літературних премій Галиною Дацюк за сприяння Українського культурного фонду та інформаційного партнерства UA:Радіо Культура втілили в життя унікальний культурологічний проєкт, який став соціальним. Ідеться про книжку «Одна з нас», де на 240 сторінках вмістилося 55 історій непересічних жінок, серед яких 17 — долі мужніх людей з інвалідністю.

Чому кожна розповідь проникає в душу? Добирала їх авторка-жінка, яка сама долає важку хворобу, допомагає не лише собі, а й ближнім, працюючи на радіо, очолюючи столичний жіночий центр «Спадщина», де й знаходила своїх героїнь.

Чому проєкт став соціальним? Бо книжка працювала на головну мету: підтримує тих, непересічні історії яких залишаються за лаштунками широкої аудиторії, допо-

Журналістка Галина Дацюк реалізувала жіночий проєкт, зібравши в одній книжці історії українок, які своїм прикладом стійкості допомагають іншим жінкам долати складнощі життя

магає не здаватися і зробити наступний визначальний крок у житті, зібравши в кулак всю волю і силу характеру. На щастя, учасники проєкту подбали про доступність видання: крім паперової, є аудіо- та елек-

тронна версії. Його отримали безплатно бібліотеки Донецька та Запоріжжя, Центр морально-психологічного забезпечення Збройних сил України, Асоціація жінок «Берегиня» в Луганську, волонтери.

За сприяння директора видавничого дому «Букрек» Дарини Туз-Максимець книжки як подарунки отримала старший науковий працівник відділу сучасної історії музею «Дрогобиччина» Марія Головкевич. Во-

на вже кілька років працює волонтеркою в Україні, підтримуючи морально й матеріально учасників АТО, родини загиблих.

У її рідному місті живе відома на всю Україну парамедик Ірина Іванюшко, яка втратила на сході України, підірвавшись на міні, обидві ноги й око. До її долі, п'ять років тому 25-річної студентки-першокурсниці Дніпропетровської медакадемії, поетеси була прикута увага людей з усіх куточків України, лікарів з різних країн. Художники проводили благодійні пленери та виставки, щоб зібрати кошти на її лікування і протезування. Однак з певних причин зробити наступний крок до нового народження не вдалося.

Закрилася, може, й не давши, як написала у своїй історії п'ятиразова паралімпійська чемпіонка майже землячка — уродженка Коломиї Олена Юрковська (залишилася через хворобу без обох ніг у 2,5 року) скласти руки на хрест для ланцюжка порятунку, який би витягнув з-поміж нас ще одну потребуєчку. Такий ланцюжок дала Олені спершу

матір, потім тренер Олександр Каурайнін, ще пізніше — щирі вболівальники, чоловік, теж паралімпієць, Людмила Кучма, подбавши про омріяне помешкання у Вишневому.

А що ж дрогобичанка Іринка? Нещодавно втратила матір. Через маленьке віконечко запаленої душі, каже пані Марія, пропускає її й дітей із продуктами та збіркою її поезій, що вийшла нещодавно. Дуже сподіваюся, додає, що вона і книжка, щирі сповіді бойових побратимів, учасників АТО Олени Якубової, Вікторії Дворецької, Ольги Смоленської та інших допоможуть їй. Наприклад, Ірини Цвіли, кінодокументалістки, яка зазнала важкої травми хребта, та повернулася до життя і творчості. Можливо, їхні історії розрадіють нині Ірину Іванюшко, дівчину з поетичною душею і ніжним псевдо «Лютік».

«Іду до неї з книжкою «Одна з нас», — завершує сумні роздуми волонтерка і науковець Марія Головкевич, — щоб вона, побувши наодинці із зібраним дивовижним людських історій, нарешті, з'явилася поміж нас».

ЄВРОПЕЙСЬКИЙ СУД З ПРАВ ЛЮДИНИ ТА УКРАЇНА

СПРАВА «АЛБУЛ ТА ІНШІ ПРОТИ УКРАЇНИ»
(CASE ALBUL AND OTHERS v. UKRAINE)
(заяви № 18899/19 та № 49871/19)

Стислий виклад рішення від 18 червня 2020 року

До Європейського суду з прав людини (далі — Європейський суд) заявники скаржилися за пунктом 1 статті 6 та статтею 13 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод (далі — Конвенція) на надмірну тривалість цивільних проваджень та відсутність у національному законодавстві ефективного засобу юридичного захисту.

З огляду на всі наявні в Європейського суду документи та відповідно до його практики Європейський суд дійшов висновку, що тривалість судового розгляду у цих справах була надмірною і не відповідала вимозі «розумного строку» та, що у заявників не було ефективного засобу юридичного захисту у зв'язку з цими скаргами і констатував порушення пункту 1 статті 6 та статті 13 Конвенції.

ЗА ЦИХ ПІДСТАВ СУД ОДНОГОЛОСНО

«1. Вирішує об'єднати заяви;

2. Оголошує заяви прийнятними;

3. Постановляє, що ці заяви свідчать про порушення пункту 1 статті 6 та статті 13 Конвенції у зв'язку з надмірною тривалістю цивільних проваджень;

4. Постановляє, що:

(а) упродовж трьох місяців держава-відповідач повинна сплатити заявникам суми, зазначені у таблиці в додатку, які мають бути конвертовані в національну валюту держави-відповідача за курсом на день здійснення платежу;

(б) із закінченням зазначеного тримісячного строку до остаточного розрахунку на зазначені суми нараховуватиметься простий відсоток (*simple interest*) у розмірі граничної позичкової ставки Європейського центрального банку, яка діятиме в період несплати, до якої має бути додано три відсоткові пункти».

СПРАВА «ТЮРЮКОВ ПРОТИ УКРАЇНИ»
(CASE OF TYURUKOV v. UKRAINE)
(заява № 35627/10)

Стислий виклад рішення від 18 червня 2020 року

Заявник, засуджений до довічного позбавлення волі, з 2004 року відбуває покарання у Вінницькій установі виконання покарань. Заявник стверджував, що під час відбування покарання умови тримання його під вартою були не належними, а також що він зазнав жорстокого поводження працівників конвойної служби під час конвоювання його до суду, періодично адміністрацією установи виконання покарань та групою працівників міліції під час проведення загального обшуку в установі виконання покарань.

Заявник та його мати скаржилися на умови тримання і жорстоке поводження до різних органів державної влади. Прокуратура проводила перевірки цих скарг, проте вони були залишені без задоволення як необгрунтовані. Крім цього заявник стверджував, що протягом десяти років після засудження він міг бачитися зі своїми родичами лише під час нечастих короткострокових побачень.

До Європейського суду з прав людини (далі — Європейський суд) заявник скаржився за статтею 3 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод (далі — Конвенція) на неналежні умови тримання його під вартою, жорстоке з ним поводження та непроведення ефективного розслі-

дування на національному рівні у зв'язку з цим. Крім цього, заявник скаржився, що абсолютна заборона тривалих побачень з родичами, яка існувала до травня 2014 року в Україні для засуджених до довічного позбавлення волі, порушила його права за статтею 8 Конвенції.

Розглянувши скарги заявника за статтею 3 Конвенції, Європейський суд відхилив їх як явно необгрунтовані відповідно до підпункту «а» пункту 3 та пункту 4 статті 35 Конвенції. Крім цього, Європейський суд зазначив, що загальні умови тримання заявника під вартою у Вінницькій установі виконання покарань не досягли рівня суворості, який вимагається для кваліфікації поводження як нелюдського або такого, що принижує гідність, у розумінні статті 3 Конвенції, а твердження про жорстоке з ним поводження були безпідставними та органи державної влади не були зобов'язані проводити ретельніше дослідження цих тверджень заявника, ніж було проведено ними.

Розглянувши скаргу заявника за статтею 8 Конвенції, Європейський суд зазначив, що у цій справі оскаржуване обмеження застосовувалося до заявника відповідно до статті 151 Кримінально-виконавчого кодексу України, яка на момент подій передбачала лише короткострокові побачення для засуджених до довічного позбавлення волі, тоді як інші категорії засуджених мали право на тривалі побачення. Європейський суд вказав, що до відповідного законодавства було внесено зміни, а оскаржуване обмеження було скасовано, проте на момент подій заявник страждав через нього протягом значної кількості років. З огляду на це Європейський суд дійшов висновку, що втручання у сімейне життя заявника внаслідок абсолютної заборони для засуджених до довічного позбавлення волі на тривалі побачення з родичами лише з огляду на тяжкість покарання засудженого без індивідуальної оцінки безпеки було, як таке непропорційним цілям, на які посилався Уряд та констатував порушення статті 8 Конвенції.

ЗА ЦИХ ПІДСТАВ СУД ОДНОГОЛОСНО

«1. Оголошує прийнятною скаргу заявника за статтею 8 Конвенції, а решту скарг у заяві — неприйнятними;

2. Постановляє, що було порушено статтю 8 Конвенції;

3. Постановляє, що:

(а) упродовж трьох місяців держава-відповідач повинна сплатити заявнику такі суми, які мають бути конвертовані в національну валюту держави-відповідача за курсом на день здійснення платежу:

(i) 3 000 (три тисячі) євро та додатково суму будь-якого податку, що може нараховуватись, в якості відшкодування моральної шкоди;

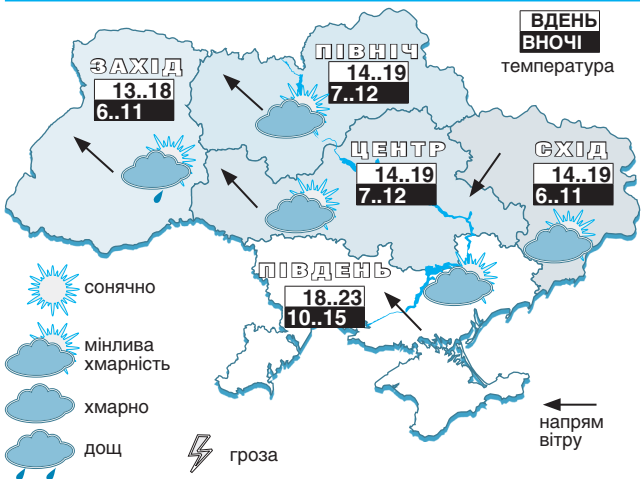
(ii) 40 (сорок) євро та додатково суму будь-якого податку, що може нараховуватись заявнику, в якості компенсації судових та інших витрат (чиста присуджена сума має бути сплачена на банківський рахунок захисника заявника, пана Кравця);

(б) із закінченням зазначеного тримісячного строку до остаточного розрахунку на зазначені суми нараховуватиметься простий відсоток (*simple interest*) у розмірі граничної позичкової ставки Європейського центрального банку, яка діятиме в період несплати, до якої має бути додано три відсоткові пункти;

4. Відхиляє решту вимог заявника щодо справедливої сатисфакції».

Інформацію надано Урядовим уповноваженим у справах Європейського суду з прав людини

ПОГОДА НА ЗАВТРА

ТЕМПЕРАТУРА ПО ОБЛАСТЯХ УКРАЇНИ НА 10 ЖОВТНЯ

Область	Ніч	День	Область	Ніч	День
Київська	+7 +12	+14 +19	Черкаська	+7 +12	+14 +19
Житомирська	+8 +13	+14 +19	Кіровоградська	+8 +13	+18 +23
Чернігівська	+7 +12	+14 +19	Полтавська	+7 +12	+14 +19
Сумська	+6 +11	+14 +19	Дніпропетровська	+8 +13	+15 +20
Закарпатська	+6 +11	+13 +18	Одеська	+11 +16	+18 +23
Рівненська	+6 +11	+13 +18	Миколаївська	+11 +16	+18 +23
Львівська	+5 +10	+13 +18	Херсонська	+10 +15	+17 +22
Івано-Франківська	+5 +10	+13 +18	Запорізька	+10 +15	+15 +20
Волинська	+6 +11	+13 +18	Харківська	+6 +11	+14 +19
Хмельницька	+6 +11	+14 +19	Донецька	+8 +13	+14 +19
Чернівецька	+6 +11	+14 +19	Луганська	+6 +11	+14 +19
Тернопільська	+6 +11	+13 +18	Крим	+10 +15	+18 +23
Вінницька	+8 +13	+16 +21	Київ	+10 +12	+17 +19

УкрГідрометцентр

УРЯДОВИЙ КУР'ЄР

Засновник — Кабінет Міністрів України

Реєстраційне свідоцтво КВ № 2 від 12 квітня 1994 року

Передплатні індекси «Урядового кур'єра» —
61035, 40227 (соціальний)

Головний редактор — Сергій БРАГА

Перший заступник

головного редактора

Леонід САМСОНЕНКО

Заступник головного редактора

Павло БЕБА

Адреса в Інтернеті: www.ukurier.gov.ua

Адреса редакції: 01008, Київ, вул. Михайла Грушевського, 14

Телефон для довідок: 253-12-95.

Телефони відділу реклами: 253-55-09,

факс: 230-06-71, e-mail: adv@ukcc.com.ua

«Урядовий кур'єр» виходить у вівторок, середу, четвер,

п'ятницю та суботу

Зам. № 80 246

Загальний тираж за жовтень 263 508

Листування з читачами тільки

на сторінках газети.

Відповідальність за достовірність

інформації та реклами несуть автори

та рекламодавці.

Набрано і зверстано у комп'ютерному

центрі «Урядового кур'єра».

Друк: ТОВ «Мega-Поліграф»,

04073, Київ, вул. Марка Бовчка, 12/14

www.mega-poligraf.kiev.ua